

ΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ

Είς άλλην στήλην τοῦ παρόντος δημοσιεύονται τὰ πρακτικὰ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς 7ης τρέχοντος, ἐνώπιον τῆς ὁποίας ἐτέθη πρὸς ἐγκρίσιν ἡ Συλλογικὴ Σύμβασις ἐργασίας τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς.

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ κατὰ τὸν βραχυρότερον βίον τῆς θητείας τῆς ἔχει τόσον πλούσιον εἰς ἔργα ἀπολογισμὸν ὥστε, καὶ ἄνευ τῆς ρυθμίσεως τοῦ σπουδαιότητος θέματος, ὡς εἶναι τὸ μισθολόγιον, νὰ θεωρητῇ ἡ ὅλη πολιτεία τῆς ὅτι μόνον ἐπιτεύγματα ἔχει νὰ παρουσιάσῃ, τὰ ὁποία ἀντέχουν καὶ εἰς τὴν ἀσθητικὴν καλὸπιστον πάντοτε, κριτικῇ.

Ἀλλὰ ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ πιστεύουσα εἰς τὸ δίκαιον τῶν ζητημάτων τοῦ προσωπικοῦ διὰ τὸ καλὸν αὐτοῦ καὶ τοῦ ἰδρύματος, ἠγωνίσθη πάντοτε. Καὶ ὁ ἀγὼν τῆς ἐνέχει τοῦτο τὸ ἰδιόζων, ὅτι πάντοτε ἠρεῦνα καὶ ἐμάχετο νὰ ἐπιτύχῃ τὸ βέλτιστον.

Τοιοῦτων ἀντιλήψεων ἐμφανισμένη ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ, ὁμοῦ με τοὺς συλλόγους τῶν δύο ἄλλων Τραπεζῶν, ἀπὸ μηνῶν εἰργάζετο διὰ τὴν ρύθμισιν τοῦ μισθολογικοῦ ζητήματος. Καὶ μετὰ τὴν συμπάρασιν τοῦ προσωπικοῦ κατωρθώθη, μέσῳ τῶσαν ἀντιξοότητων — τὰς ἀποίας ὅλοι οἱ συνάδελφοι ἔζησαν — νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ρύθμισις τοῦ, ἡ ὁποία, ὡς προῖον ἐργώδους προσπάθειας ἀποτελεῖ τὴν κορωνίδα τῆς πυρρμίδος, τὴν ὁποίαν σχηματίζουν τὰ μέχρι τοῦδε ἐπιλυθέντα ζητήματα τοῦ προσωπικοῦ.

Ἀλλὰ καὶ τὸ νέον μισθολόγιον, παρ' ὅλα τὰ προσόντα τοῦ ἐμφανίζε, ὅπως πολλάκις ἐτόνισεν ὁ πρόεδρος τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἐν τῇ συνελεύσει, ἀτελείας, αἱ ὁποῖαι ὅμως ὁσονδῆποτε καὶ ἐάν εἶναι ἀτέλειαι, δὲν δύνανται νὰ σκιασθῶν τὴν ἐπιτυχίαν μὴ ἂς ἐπιδιώξῃς τῶν χιλιάδων ὑπαλλήλων, διὰ τοὺς ὁποίους εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ἱκανοποιεῖται κατὰ τὸ μάλλον ἢ ἥττον τὰς ἀξιώσεις τοῦ.

Αἱ ἀτέλειαι αὐταὶ προεκάλεσαν, ὡς ἦτο φυσικόν, δυσφορίαν εἰς τοὺς μὴ ἱκανοποιημένους συναδέλφους καὶ τὴν δυσφορίαν ἐκ τῆς μὴ ἱκανοποίησεως μᾶς κατηγορίας συναδέλφων τῶν κατωτέρων κλιμακίων, πρώτη ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἠσθάνθη, σύμφωνα ἄλλωστε καὶ μετὰ τὴν γραμμὴν τὴν ὁποίαν ἀρχήθην ἔχει χάραξαι. Ἀποδείξει, ὅτι, μολονότι τὸ ζήτημα τῶν συναδέλφων τῶν ἄλλων Τραπεζῶν εἶχε θεωρηθῇ περιματῶν, διὰ τὸν ἡμέτερον Σύλλογον ὅμως ὕφιστατο πάντοτε ἐκκρεμές, ἐκ τοῦ λόγου ὅτι ἡ γενικῶς εἰς ὅλας τὰς Τραπεζὰς, δηλαδὴ, γενομένη ἀδικία τῶν κατωτέρων κλιμακίων ἐπετείνετο ἐπὶ περισσώτερον προκειμένου περὶ τῶν συναδέλφων μᾶς, καὶ τοῦτο λόγω τῶν ἀτελειῶν τοῦ ὁργανι-

σμοῦ τῆς ἡμετέρας Τραπεζῆς ὅσον ἀφορᾷ τὰ κατώτερα κλιμακία.

Πιστεύουσα ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ εἰς τὸ δίκαιον τοῦ αἰτήματος αὐτοῦ ἠνοιξε μόνη τῆς ἁγῶν διὰ τοῦ ξεκινήματος τοῦ Σοφβάτου τῆς 1ης Δεκεμβρίου. Καὶ τὸ ξεκίνημα αὐτὸ ἔσχεν ὡς ἰσχυρὸν ἐνέχυρον ἡ ἀποτέλειαι εἰς τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν τὴν βάσιν διὰ περαιτέρω διεκδίκεισιν καὶ ἱκανοποιήσιν τῆς. Καὶ ἡ μὲν Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ θὰ πρᾶξῃ ὅτι αἱ ἀρχαὶ τῆς ἐπιβάλλουν. Ἐκ τῶν ἀρχῶν αὐτῶν ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ δὲν πρόκειται νὰ ἀποστῇ κατ' οὐδένα τρόπον, διότι πιστεύει βαθύτατα εἰς αὐτὰς ὡς κατ' ἐπανόληψιν ἄλλωστε τὸ ἀπέδειξεν.

Ἀλλὰ θεωρεῖ καὶ καθήκον τῆς ἡ Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς νὰ συστήσῃ εἰς τοὺς συναδέλφους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι κατὰ τὴν προχθεσινῇν συνέλευσιν ἔρριψαν εἰς τὴν ψηφοδόχον τὸ «ὄχι», εἰς τοὺς συναδέλφους αὐτοὺς, οἱ ὁποῖοι ἤρτηθησαν νὰ προσδώσουν κῶμος εἰς μίαν σύμβασιν ἐκ τῆς ὁποίας θὰ ἱκανοποιεῖτο τὸ σύνολον τοῦ προσωπικοῦ, ὅτι πρέπει νὰ ἐπιδοκῶν πάντοτε σεβασμὸν πρὸς ἱστικὰ βασικὰ καὶ θεμελιώδεις συνδικαλιστικὰς ἀρχὰς. Καὶ αἱ ἀρχαὶ αὐταὶ διδάσκουν δὲν πᾶς μὲλη τῶν συλλόγων δὲν πρέπει νὰ βλέπουν ἑαυτὰς ὡς μεμονωμένα ἄτομα ἢ ὡς κατηγορίας ἑστω τοῦ προσωπικοῦ, ὥστε νὰ φθάνουν εἰς τὸ σκοπὸν, ὅπως εἰς περιπτώσιν μὴ ἱκανοποιήσεως τῶν ἐκ τῆς τοιαύτης ἢ τοιαύτης ἐπιτυχῶς ρυθμίσεως τῶν γενικῶν ζητημάτων τῶν ἀφορώντων δηλαδὴ, τὸ σύνολον τοῦ προσωπικοῦ, νὰ ἀναφωνοῦν «ἀποθανέντω ἡ ψυχὴ μου μετὰ τῶν τῶν ἀλλοφύλων» ἀλλὰ νὰ θεωροῦν τοὺς ἑαυτοὺς τῶν ὡς μὲλη κοινωνικοῦ συνόλου ἰδιὰ τὴν θεράπείαν τῶν ἀναγκῶν τοῦ ὁποίου ὅλοι πρέπει νὰ συμβάλλωμεν.

Καὶ διὰ νὰ γίνωμεν περισσώτερον σαφεῖς σημειοῦμεν ὅτι, εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ νέου μισθολογίου, συνάδελφοι τινὲς δὲν ἔτυχον τῆς αὐτῆς ἱκανοποίησεως τῆς ὁποίας ἔτυχον ἄλλοι, πολλὰ μάλιστα, κατηγορίαι συναδέλφων. Παρὰ ταῦτα ὅμως, ἡ συνδικαλιστικὴ ἀγωγή διδάσκει ὅτι ἐάν τις ἐνδὲς ἀγῶνι ἢ ἐκ μῆκος ἐπιτυχίας τῶν ἐνεργειῶν τοῦ συλλόγου συμβαίνει ὥστε νὰ διαφεύγῃ τῆς ἐπιτυχίας αὐτῆς, ἀκόμη καὶ ὁλότελα, μέρος τῶν συναδέλφων, οἱ παρὰ τῶν ἀντιστρατευμάτων πρὸς τὸ σύνολον ἀλλὰ συνενούμενοι ἔτι στεναδεύονται, μετὰ δὲ τὸ σῶμα τῶν συναδέλφων, νὰ ἐπιδιδώκουν ἀπὸ κοινοῦ τὴν θεραπείαν τῆς ἀξιώσεως τῶν, καὶ τοῦτο, ἀκόμη περισσώτερον, ὅταν ἡ παρὰ τῆς αὐτῆς δὲν ὀφείλεται εἰς ἐνέργειαν τῶν ἱκανοποιημένων ἀλλὰ, ὅπως ἐπανε-

Ἡ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΗΣ 7 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ ΕΝΕΚΡΙΝΕ ΤΗΝ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΝ ΣΥΜΒΑΣΙΝ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΔΙΑ ΨΗΦΩΝ 890 ΕΝΑΝΤΙ 201

Ἡ 4 Δεκεμβρίου ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ διὰ τοῦ προέδρου τῆς ὑπεργραφῆς, ὅπως θὰ ἴδουν οἱ συνάδελφοι τὴν εἰς ἄλλην στήλην δημοσιευομένην ἀνακοίνωσιν τῆς, συλλογικῆς σύμβασιν ἐργασίας τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς.

Ὡς γνωστὸν ὁ νόμος περὶ συλλογικῶν συμβάσεων ὁρίζει ὅτι διὰ νὰ ἔχη μίαν σύμβασιν κύριος πρέπει νὰ τύχῃ τῆς ἐγκρίσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως. Ἀλλωστε ἡ προκειμένη σύμβασις τὴν ἰσχύν τῆς ἐξήρτα ἐκ τῆς ἐγκρίσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως.

Κατόπιν τούτου ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ διὰ νὰ περιβληθῇ ἡ σύμβασις μετὰ τὸ κύριον τῆς γενικῆς συνελεύσεως συνεκάλεσε αὐτὴν διὰ τὴν 7ην Δεκεμβρίου διὰ τῆς ὡς κατωτέρω προσκλήσεως: «Συμμεριμῶν τῶ 9 τοῦ Καταστατικοῦ καλοῦνται τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου εἰς ἔκτακτον Συνέλευσιν τὴν 7 Δεκεμβρίου ἐ.ε. ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 7ην μ.μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Πρατηρίου τοῦ Συνταγματοῦ μᾶς (ὁδὸς Πεζομαζοῦ ἀριθ. 1) ΘΕΜΑΤΑ: 1. Ἐγκρίσις τῆς ὑπογραφείσης Συλλογικῆς Συμβάσεως ἐργασίας. 2. Πόροι Συλλόγου. Δόγμα τῆς σοβαρότητος τῶν θεμάτων παρακαλοῦνται οἱ κ.κ. Συνάδελφοι ὅπως παρευρεθῶν εἰς αὐτήν.

Μετὰ συναδελφικῶν χειρισμῶν Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ»

Ἡ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ

Εὐρισκομένης τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ἐν ἀπαρτίᾳ ὁ Πρόεδρος τῶν Γενικῶν Συνελεύσεων κ. Παντελῆς Μουτούσης ἀναγινώσκει τὰ θέματα, τῆς ἡμερησίας διατάξεως. Μετ' ὅ δὲ δίδεται ὁ λόγος εἰς τὸν κ. Κώστην Πρόεδρον τῆς Δ.Ε. ὅστις λέγει τὰ ἑξῆς:

Ἀγαπῶντο συνάδελφοι, Ἡ Δ.Ε. καθ' ὅλον τὸν μέχρι τοῦδε βραχὺν ἄλλωστε χρόνον τῆς ὅσον οὐπω ληγοῦσης θητείας τῆς, ἀντιμετώπιζε πλείστα ὅσα ζητήματα, τὰ ὁποῖα θὰ ἐκτεθῶν εἰς τὴν προσεχῇ ἐτήσιαν γενικὴν συνέλευσιν καὶ ἐκεῖ θὰ κριθῇ ἂν ἡ ἀντιμετώπισις τῶν ὑπῆρξεν ἐπιτυχῆς ἢ ἀνεπιτυχῆς.

Σήμερον ὅμως ἐνώπιον τῆς Συνελεύσεως τίθεται τὸ μισθολογικὸν ζήτημα. Τὸ ζήτημα αὐτὸ, ἐν συγκρίσει πρὸς ὅλα τὰ ἄλλα ζητήματα, κατέχει θεμελιώδη ἐξέχουσαν θέσιν. Ἀλλὰ παρουσιάζει κατὰ τὴν ἰδιότητά. Ἐνῶ προκειμένου περὶ ὅλων τῶν ἄλλων ζητημάτων

λημμένως ἐτόνισεν ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἐν τῇ συνελεύσει, εἰς αἷται καὶ ἐνεργεῖας ἐξω τοῦ συλλόγου κείμενα.

Τοῦτο ἄλλωστε ἐπράξε ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἐν τῇ συνελεύσει, προσκαλέσασα ὅλον τὸ προσωπικὸν νὰ σταθῇ παρὰ πλευρὰ τῆς διὰ τὴν ὁλοκληρώσιν τῆς ἱκανοποίησεως τοῦ αἰτήματος.

Κλείοντες τὸ παρὸν ἔχομεν ὑποχρέωσιν ἱερὰν ἐναντι τοῦ Συλλόγου ὡς Συλλόγου νὰ κάμωμεν μίαν σύστασιν εἰς τοὺς συναδέλφους, ὅτι οὗτοι πρέπει πάντοτε νὰ προσέχουν διότι ἐνεφανίσθησαν ἐπὶ σκηνῆς στοιχεῖα ἐν πολλοῖς δὲ καὶ λείψαντα τὰ ὁποῖα πάντοτε ἐλλοχεύουν, καὶ εἶναι πάντοτε ἔτοιμα νὰ ἐπωφελοῦνται οἱ ἀσθητικὴ δυσφορίας, τοῦ προσωπικοῦ διὰ τὴν ἱκανοποίησιν ἰδίων ἐπιδιώξεων.

ἡ ἐπιδιώξις τῶν συνίσταται εἰς ἐνέργειαν μόνον τῆς Δ.Ε. ἐναντι μόνον τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπεζῆς μᾶς διότι τὰ ζητήματα αὐτὰ ἀφορῶν συμφέροντα καὶ δικαιώματα μόνον τῶν συναδέλφων τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ μισθολογίου μᾶς, ἐπειδὴ τὸ ζήτημα τοῦτο ἀπτεται καὶ τῶν συμφερόντων τῶν συναδέλφων τῶν ἄλλων Τραπεζῶν ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου καὶ μετὰ τὴν σειράν τῶν ἑκαστος τῶν ἄλλων Συλλόγων εἶχε νὰ κάμῃ καὶ μετὰ τρεῖς Τραπεζὰς, αἱ ὁποῖαι εὐλογον εἶναι νὰ μὴ ἐβλέπον τὸ ζήτημα κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, διότι πρῶτα, πρῶτα καὶ αὐτὴ ἡ διάφορος καλὸπιστος ἀντίληψις ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος, εἶναι ἀνθρώπινα.

Ἀλλὰ καὶ ἄλλα αἷτια συντελοῦν εἰς τὸ νὰ μὴ βλέπουν αἱ Τραπεζαὶ τὸ ζήτημα κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, τὰ ὁποῖα αἷτια νομίζω ὅτι δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ τὰ ἀπαρθεύσω Περιτορῶμαι ν' ἀναφέρω ἐνδεκτικῶς τὰ ἑξῆς:

Ἐνα οἷτιον ἡ διάφορος σύνθεσις τοῦ προσωπικοῦ καὶ ἡ ἐκ τούτης διάφορος ἐπιβάρυνσις ἐκάστης τῶν Τραπεζῶν.

Ἡ δικὴ μᾶς Τραπεζα φερεῖ εἰπεῖν ἔχει πολλοὺς ἀνωτέρους, ἡ Τραπεζα τῆς Ἑλλάδος ἔχει περισσότερον κατωτέρων προσωπικὸν εἰς ἀριθμὸν καὶ μικρότερον ἀριθμὸν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων. Ἄλλο αἷτιον εἶναι ἡ διάφορος νοοτροπία τῶν διοικούντων τὰ ἱδρύματα καὶ τῶν ἐκπαιδευμένων τῶν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν. Εἰς τὸ σημείον αὐτὸ ὁ κ. Κώστης ἀναφέρει διάφορα παραδείγματα.

Ἐπομένως συνεχίζει δὲν εἶναι ἄξιον ἀπορίας τὸ γεγονός, ὅτι τὸ μισθολόγιον, τὸ ὁποῖον ἐν τῷ συνόλῳ κρινόμενον, εἶναι καλόν, παρουσιάζει καὶ ἀτελείας ἢ ἰδιορρυθμίας. Διότι ἀτέλειαν ἀποτελεῖ διὰ τὸν Δόκιμον ἄρρενα ἢ θήλυ εἰς τὸν ὁποῖον δίδεται κατὰ τὸ ὅσον εἶναι ὀλιγώτερον ἐκείνου τὸ ὁποῖον δίδεται εἰς τὸν βοηθὸν ὡς ἐπίσης ἀτέλεια εἶναι εἰς τὸν Λογιστὴν καὶ Βοηθὸν νὰ δίδεται τὸ αὐτὸ ποσοστὸν ἐνῶ εἰς τὸν ἐνδιάμεσον βαθμὸν τοῦ ὑπολογιστοῦ νὰ δίδεται μικρότερον ποσοστόν. Ὅλα αὐτὰ δὲν δύνανται εἶναι νὰ ἐξηγηθῇ πῶς προήλθον ἐάν δὲν εὐρίσκειτο ἐγγὺς προσώπων καὶ πραγμάτων. Γι' αὐτὸ ἐθεώρησα σκόπιμον ἐν εἰδὲι προοιμίου νὰ τονίσω αὐτὰ τὰ πράγματα. Διότι οἱ συνάδελφοι καὶ πᾶς ἐρευνητὴς τοῦ μισθολογίου ὁ ὅποιος θέλει νὰ ἀσκήσῃ κριτικὴν θὰ εὐρεθῇ πρὸς τινὼν ἀτελειῶν, τὰς ὁποίας ἄλλως δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ ἐξηγήσῃ ἀλλὰ τὰς ὁποίας ὅμως ἡ Δ.Ε. ὑποστηρίζει ὅτι μία μικρὰ θέλησις τῶν Διοικήσεων καὶ τῶν τριῶν Τραπεζῶν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ θεραπευθῇ.

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Καὶ τώρα εἰσερχομαι εἰς τὸ θέμα. Ὅλοι γνωρίζετε ὅτι ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ἰανουαρίου ἔπρεπε νὰ εἶχε συσταθῇ ἡ Ἐπιτροπὴ μελέτης τοῦ μισθολογίου σύμφωνα μετὰ τὴν ὑπόσχεσιν, τὴν ὁποίαν οἱ Σύλλογοι εἶχον λάβει κατὰ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1950.

Ἀλλὰ δυστυχῶς οἱ μῆνες παρήρχοντο διαδεχόμενοι, ἀλλήλους ἀνταρτοῦν ἐν τέλει δὲ ἐχρεώσθη νὰ ἀποδῇ τὸ προσωποῦν εἰς ἔντονον ἁγῶνα.

Πρώτη φάσις τοῦ ἁγῶνος ὑπῆρξε ἡ ἀπεργία τοῦ Αὐγούστου, ἥτις ἔληξε μετὰ τὰ γνωστὰ ἀποτελέσματα:

1) Ἐν δεκαπενθήμερον ὡς οικονομικὴ ἐνίσχυσις.

2) Συνεστήθη ἡ ὑποεπιτροπὴ τοῦ

μισθολογίου καὶ 3) Ἐλήφθη ἡ ὑπόσχεσις τῆς ἀναστολῆς τῶν κρατήσεων.

Ἐπειτα ἀπὸ τὴν μὴ πραγματοποιήσιν τῆς ἀναστολῆς τῶν κρατήσεων καὶ τὸν ἐπακολούθησαν ταύτην σάλον, ὅστις ἐτεματίσθη μετὰ περιφανὴ νίκην τῶν ἐργαζομένων, ἡ ἔκτασις τῆς ὁποίας ἐκάλυπεν ὅλους τοὺς εἰς τὴν χώραν μᾶς ἐργαζομένους, τὸ μισθολόγιον δὲν ἦτο δυνατόν παρὰ νὰ εἰσέλθῃ τὴν ὁδὸν τῆς ἐπιλύσεως τοῦ.

Εἰς τὸ σημείον αὐτὸ ὁ κ. Κώστης ἐκφράζει τὴν λύπην διότι εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ κακίσῃ τοὺς συναδέλφους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶχον τὴν τιμὴν νὰ περιβληθῶν μετὰ τὸ κλέος τὸ ὁποῖον ἀπέρρεσε ἀπὸ τὸν ἁγῶνα αὐτὸν τοῦ Προσωπικοῦ, καὶ συνεχίζων λέγει: Οὗτω ἡ Ἐπιτροπὴ μισθολογίου ἦτις κατὰ νάλωσε κατὰ τὸν πρὸ τῆς ἀπεργίας χρόνον τὰς συνεδριάσεις τῆς εἰς δικονομικὰς συζητήσεις, ἤρξατο ἐργαζομένη συντόνος τὰ δὲ συμπεράσματα αὐτῆς ἦσαν ἔτοιμα εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου.

Αἱ ἐργασίαι τῆς ὑποεπιτροπῆς ὑπῆρξαν μακροὶ καὶ ἐπὶ πλείστοι, ἀνεκφυγὰν πλείστοι ὅσα διαφωνίαι, αἱ ὁποῖαι, κατεβλήθη προσπάθεια, νὰ μειωθῶν καὶ ὄντως ἐμειώθησαν.

ΤΑ ΔΥΟ ΣΧΕΔΙΑ

Κυρίως ἡ Ἐπιτροπὴ ἠσχολήθη μετὰ δύο σχέδια:

Τὸ ἐν ἦτο τὸ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος. Τοῦτο κατ' ἀρχὴν ὁρῶν συνέδεε τοὺς προπολεμικοὺς βασικοὺς μισθοὺς τοῦ Ὁργανισμοῦ μετὰ τὸν τιμὰν θύμον ἢ τὴν τιμὴν αὐτοῦ. Τὸ σχέδιον τοῦτο ὅμως ἐπᾶσχε βασικὸν ἐλάττωμα ἐκ τοῦ λόγου ὅτι οἱ προπολεμικοὶ βασικοὶ μισθοὶ εἶχον καταργηθῇ πλέον διὰ τῆς τροποποιήσεως τοῦ Ὁργανισμοῦ τοῦ ἔτους 1942 καὶ ἀντ' αὐτῶν καθωρίσθησαν ἄλλοι βασικοὶ μισθοὶ βελτιωμένοι.

Εἰς τὸ σχέδιον τοῦτο ἀντετάχθη ἄλλη ἐργασία τῶν Συλλόγων καθ' ἣν ἐλάμβανον τὰς βάσεις αἱ Συμβάσεις τοῦ ἔτους 1947. Εἰκὼν οἱ Σύλλογοι: Δὲν θέλωμεν τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ λάβουν οἱ συνάδελφοι ποσὰ τῆς αὐτῆς ἀγοραστικῆς δυνάμεως μετὰ τὴν τῶν συμβάσεων τοῦ 1947.

Καὶ πρὸς προσδιορισμὸν τῶν νέων μισθῶν οἱ σύλλογοι περιέλαβον καὶ τὸ 21,21.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Κώστης ἐκθέτει ἐν πλάτει τὰς βάσεις εἰς ἃς ἐστηρίχθη ἡ ἐργασία τῶν συλλόγων ὡς καὶ τὰς βάσεις εἰς ἃς ἐστηρίχθη τὸ προτεθέν ὑπὸ τῶν Διοικήσεων νέον μισθολόγιον νὰ τονίξῃ ὅτι παρέμενε πάντοτε στασιαζόμενον τὸ ζήτημα τοῦ 21,21.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐργασίας τῶν συλλόγων προέκυπτον οἱ ἑξῆς μισθοὶ ὅλον τὸ βαθμολόγιον (Ὁ κ. πρόεδρος ἀναφέρει τὴν ἀριθμολογίαν).

Αἱ Τραπεζαὶ ὅμως ἐδέχθησαν ἐν μέρει τὰς ἀπόψεις τῶν συλλόγων.

Τὸ μετὰ πολλὰς συζητήσεις υιοθετηθὲν ὑπὸ τῶν Διοικήσεων νέον μισθολόγιον πρὸς διαρρυθμίσιν τοῦ παλαιοῦ εἶναι τὸ ἐν τῇ Συλλογικῇ Συμβάσει ἀναγραφόμενον τὸ ὁποῖον ὁ κ. Κώστης ἀνέγνωσε.

ΟΙ ΜΙΣΘΟΙ ΤΩΝ ΚΑΤΩΤΕΡΩΝ ΒΑΘΜΩΝ

Εἰδικώτερον, συνεχίζει ὁ κ. Κώστης, ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς πρέπει νὰ λεχθῶν τὰ ἑξῆς:

1) Ὅταν ἐγένετο συζήτησις προσ-

ΠΛΗΡΗ ΤΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

διορισμού του μισθού του Δοκίμου ή οποιος κατ' αρχάς ανήρχετο εις πολύ μικρότερον ποσόν του τελικώς καθορισθέντος, υπεστηρίζετο υπό της Τραπέζης της 'Ελλάδος ότι το ποσόν τουτο ήτο ικανοποιητικόν διότι επρόκειτο περί μισθού πρωτοδιοριζομένων υπαλλήλων. Εις τοῦτο ὁ Σύλλογός μας ὅσον ἀφορᾷ τὴν 'Εθνικὴν Τραπεζὴν ἀντέτασσε ὅτι ὁ Δοκίμος ὁ ἰδικὸς μας δὲν εἶναι ὑπάλλληλος μᾶς ἡμέρας ἀλλὰ ἔχει εἰς τὴν πλάτην του τοὺλάχιστον δύο ἔτη διότι διέρχεται διὰ τοῦ βαθμοῦ τοῦ προσχωροῦ. Ἐγένετο ἔπειτα λημμένως συζήτησις ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ζητήματος ἀλλὰ ἐν τέλει ἐπεκράτησεν ἡ ἀποψὲς διὰ ἐπικρατεῖα περὶ ἐσωτερικοῦ τῆς 'Εθνικῆς Τραπεζῆς ζητήματος.

Ὅσον δὴποτε ὁμῶς καὶ ἂν εἶναι ἐσωτερικὸν δὲν παύει νὰ ἀποτελῇ ἕμμεσον μὲν ἄλλα πάντως κατάδηλον παραβίαν τῆς ἀρχῆς τῆς ἴσης μεταχειρίσεως.

ΤΑ ΕΠΙΔΟΜΑΤΑ

2) Προκειμένου περὶ τοῦ ἐπιδόματος Λογιστοῦ καὶ Τμηματάρχου εἶναι ἀνάγκη νὰ λεχθῇ ὅτι οἱ ἐπαρξάμενοι τῶν ἐργαζομένων ἐπέμειναν καὶ αἱ Τραπεζαὶ συνεισέφεραν ὅτι οἰονδήποτε καὶ ἂν εἶναι τὸ μισθολόγιον οὐδὲν ἐκ τῶν κεκτημένων δικαιωμάτων τοῦ προσωπικοῦ πολλὰ τῶν ὁποίων μακροχρόνιος ἀδιάκοπος καὶ ἐπίπονος προσπάθεια τοῦ προσωπικοῦ καθιέρωσε, οὐδὲν κεκτημένον δικαίωμα τοῦ προσωπικοῦ θὰ ἐθίγετο.

Παρὰ τὴν ἀναγνωρισθεῖσαν ἀρχὴν ταύτην κατεβλήθη κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐπιτροπῆς μεγάλῃ προσπάθειᾳ ὑπὸ τῆς 'Εθνικῆς Τραπεζῆς καταργήσεως τοῦ ἐπιδόματος τῶν Λογιστῶν καὶ Τμηματάρχων μετὰ πολλὰς δὲ διαμαρτυρίας ἐπεκράτησε ἡ ἀποψὲς ὅπως τὸ περὶ ἐπιδόματος κεφάλαιον διατετιωθῇ ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς Ἐπιτροπῆς ὡς ἑξῆς: «Ἐπίδομα θέσεως εἰς τοὺς Λογιστὰς καὶ Τμηματάρχας τῆς Τραπεζῆς τῆς 'Ελλάδος μετὰ τὴν διάφορὰν ὡς πρὸς τὴν 'Εθνικὴν Τραπεζὴν καὶ τὴν Ἀγροτικὴν Τραπεζήν».

Ἡ διατύπωσις αὕτη ἐκάλυπτε τὴν περίπτωσιν μας διότι ὄντως ὑπάρχον διαφορά μεταξὺ τῶν Λογιστῶν μας κλπ. καὶ τῶν Λογιστῶν κλπ. τῆς Τραπεζῆς τῆς 'Ελλάδος ὅχι βέβαια κατὰ τὸν τρόπον χορηγήσεως τοῦ ἐπιδόματος ἀλλὰ κατὰ τὰ ποσά.

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Μετὰ τὸν θερματισμὸν τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐπιτροπῆς καθιερώθη ἡ ἐκθεσις ταύτης, εἰς τὴν ὅποιαν περιελήφθησαν αἱ ἐπιφυλάξεις τῶν Συλλόγων. 1) ὡς πρὸς τὸ 21,21 καὶ 2) ὡς πρὸς τὰ ἐπιδόματα καὶ 3) ὡς πρὸς τὸ ἐλάχιστον ὅριον συντηρήσεως, τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ εἶναι ἄνω τῶν δρχ. 1.238.000, αἱ ὁποῖαι ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐργασίας τῶν Συλλόγων θὰ ἀπετέλουν τὸν μισθὸν τοῦ Δοκίμου.

Ἀλλὰ καὶ μετὰ τὸν καταρτισμὸν τῆς ἐκθέσεως καὶ τὴν ὑποβολὴν ταύτης εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ Συντονισμοῦ, αἱ ἡμέραι παρήρχοντο δι' ὃ καὶ οἱ Σύλλογοι ἐκινήθησαν κηρύττοντες ἀπεργίαν διὰ τὴν 26ην καὶ 27ην Νοεμβρίου. Τὴν 25ην Νοεμβρίου, δηλαδή, τὴν παραμονὴν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀπεργίας, διεμνήσθη εἰς τοὺς Πρόεδρους τῶν τριῶν Συλλόγων ὑπὸ Κυβερνητικὸν παράγοντα, ὅτι τὸ ζήτημα θὰ ἐτακτοποιεῖτο σύμφωνα μετὰ τὴν κατὰ τὴν ἐκθεσὶν ἂν καὶ, συνεχίζε, δὲν εἶναι ὁρῶν νὰ φέρνται εἰς τὴν δημοσιότητα συζητήσεως λαβούσας ὡς ἐν συνεδρίῳ τῆς ΟΕΤΟ, ἐν τούτοις ἐπειδὴ αὐταὶ ἦλθον ἀλλοθεν εἰς δημοσιότητα καὶ μάλιστα ἀκακοποιημένοι, ὁ Δ. Ε. δὲν διστάζει νὰ εἴπῃ ὅτι ἡ ἀντιλογία μας ἔχων ὑπ' ὅψιν ὅτι ἔμειναν ἄλλοις ἀκόμη ζητήματα καὶ ἰδίως ὅτι δὲν εἶχεν ἀξιοποιηθῇ τὸ 21,21 δὲν συνεφώνησε μετὰ τὴν ἀποψὴν τῶν δύο ἄλλων Συλλόγων πρὸς ἀναστολὴν τῆς ἀπεργίας. Ἀλλὰ ἔχων ὑπ' ὅψιν τοῦ ὅτι ἡ ΟΕΤΟ εἶναι ἕνας θεσμὸς τὸν ὅποιον ὅλοι πρέπει νὰ σεβώμεθα, εἶναι δηλ. ἕνα σπουδαῖον φυτὸν τὸ ὅποιον προκαταχοί μας ἐφύτευσαν καὶ πρέπει νὰ περιποιούμεθα, ὡς εἶχεν ὑποχρεώσιν συνετάχῃ ἐν τέλει μετὰ τὴν πλειοψηφίαν.

Μετὰ τὴν ἀναστολὴν τῆς ἀπεργίας ἤρξατο τὸ στάδιον τῶν διαπραγματεύσεων πρὸς κατάρτισιν τῆς Συλλογικῆς Συμβάσεως εἰς τὴν ὅποιαν αἱ Διοικήσεις τῶν Τραπεζῶν ἐπεφάσθησαν νομίζω, τῆς δημιουργηθείσης μετὰ τὴν ἀναστολὴν καταστάσεως.

Οὕτω ἔθεσαν καὶ τὴν ρήτραν περὶ δανείων ὥστε νὰ θεβαιωθῇ ὅτι δὲν ὑφίσταται δικαίωμα πρὸς ἐπαύξειν τῶν κεχορηγημένων δανείων διὰ τὴν ἐκ τῆς ἀναπροσαρμογῆς τοῦ μισθολογίου διαφοράν.

Ἐξέλλου δὲκαὶ ἡ Διοίκησις τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς προσεπάθησε νὰ ἐπιτύχῃ τὴν κατάργησιν τοῦ ἐπιδόματος Λογιστοῦ καὶ Τμηματάρχου παρὰ τὰς βασίμους ἐλπίδας, τὰς ὁποίας εἰχομεν περὶ τοῦ ἀντιθέτου ἀποκτήσε.

Τὸ σχέδιον τῆς Συλλογικῆς Συμβάσεως περιεῖχε διάταξιν ἣτις δὲν κατωχύρωνε τὸ ἐπίδομα Λογιστοῦ καὶ Τμηματάρχου διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ ὁποίου εἶναι γνωστὸς ὁ μακροχρόνιος ἀγὼν, εἰς τὸν ὅποιον τὸ προσωπικὸν εἶχεν ἀποδυσθῇ. Οὐδέποτε οἱ συναδελφοὶ ἠδύναντο καὶ νὰ φαντασθῶν κἀν, ὅτι θὰ εὐρισκόμεθα πρὸς μίαν τοιαύτην καταφύγου παραδίσεως τῆς ἴσης μεταχειρίσεως ἐντέθεν δὲ ἥτο λίαν εἰλόγως ἡ ἐκδηλωθεῖσα πανταχόθεν δυσφορία, ἣτις ἐπετεινέτο ἐπὶ μᾶλλον ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι παραγνωρίζονται γενικῶς τὰ δικαιώματα τῶν κατωτέρων συναδελφῶν. Ἰδιαιτέρως, ὅπως καὶ προηγουμένως ἐλέγχθη, ὡς πρὸς τοὺς κατωτέρους συναδέλφους τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἡ ἀδικία αὕτη εἶναι ἀκόμη μεγαλύτερα, ὅταν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι οὗτοι ἔχουσι περισσότερα ἔτη ἀπὸ τοὺς συναδέλφους τῶν τῆς Τραπεζῆς τῆς 'Ελλάδος. Κατὰ ταῦτα μετὰ τὴν γνώσιν ὡς πρὸς τὸ ἐπίδομα Λογιστοῦ διατύπωσις τῆς συμβάσεως δὲν θὰ εἴχαμεν μόνον ἀπώλειαν μέρους τῶν ἀποδοχῶν μας, ἀλλὰ καὶ θὰ εὐρισκόμεθα πρὸς μίαν φανεράν παραδίσεως τῆς ἴσης μεταχειρίσεως, παραδίσεως ἣτις καθεὶ ἄλλο παρὰ ἐνισχυτικὴ θὰ ἦτο τῆς δικαίας κτηθείσης βασίμου ἐλπίδος μας, ὅτι τὸ ἐξ ἐσωτερικῶν ἔστω θεωρούμενον ζήτημα τῶν συναδελφῶν τῶν κατέρων βαθμῶν θὰ τακτοποιηθῇ κατὰ τρόπον ἀνάλογον πρὸς τὸν τῆς Τραπεζῆς τῆς 'Ελλάδος.

Η ΩΡΙΜΙΑ ΣΤΑΣΙΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ἡ Δ. Ε. ταῦτα πάντα ἔχουσα ὑπ' ὄψιν δὲν ὑπέγραψε ἀμέσως τὴν Συλλογικὴν Σύμβασιν παρὰ τὸ γεγονός ὅτι εἶχεν ἀνασταλῇ ἡ ἀπεργία τῆς 26ης καὶ 27ης καὶ τὸ φίλο γεγονός ὅτι αἱ Συλλογικαὶ Συμβάσεις εἶχον ὑπογραφῇ ὑπὸ τῶν Συλλόγων τῶν ἰδῶν ἄλλων Τραπεζῶν καὶ ἐβεώρησε πρῶτον νὰ κηρύξῃ εἰς ἐνδειξὴν διαμαρτυρίας, τὸ παρελθὼν Σάββατον ὠριαίαν στάσιν ἐργασίας, πρὸς δὲ νὰ φέρῃ, ὅπως καὶ ἔπραξε, ἐνώπιον συγκεντρώσεως συναδελφῶν τὸ ὅλον ζήτημα.

Ὑπὸ τῆς συγκεντρώσεως ταύτης ὠρίσθησαν συναδελφοί, μετὰ τῶν ὁποίων ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἔπε σκέφθη ἀμέσως τὸν κ. Διοικητὴν, εἰς τὸν ὅποιον ἐξέθεσε καὶ πάλιν τὰς ἀπόμενους τοῦ προσωπικοῦ.

Ἐπειτα ἀπὸ πολλὰς ἐπαφάς, τὰς ὁποίας ἡ Δ. Ε. μετὰ τῶν ἐκ τῆς συγκεντρώσεως συναδελφῶν ἔσχε μετὰ τοῦ κ. Διοικητοῦ ἐδόθη ἡ ἐξῆς λύσις:

1) Ὅπως ὑπογραφῇ ἡ Συλλογικὴ Σύμβασις, ὡς διευτυώθη.
2) Ὅπως διὰ πράξεως τοῦ Διοικητοῦ χορηγηθῇ τὸ ἐπίδομα ἀλλὰ μετὰ μειωμένα ποσά ἥτοι:
Λογιστοῦ Β' σὺν 15% δρχ. 60.000
» Α' » 75.000
Τμηματάρχου Β' » 100.000
» Α' » 125.000

καὶ 3) Ὑπεσχέθη ὁ κ. Διοικητὴς κατηγορηματικῶς ὅτι θὰ καταβάλῃ κάθε προσπάθειαν ὅπως λύσῃ τὸ ζήτημα τῆς θελτικώσεως τῶν κατωτέρων κλιμακίων.

Ἡ Δ. Ε. πιστεύει ὅτι ἔπραξε πᾶν ὅ,τι ἠδύναντο διὰ τὴν κατὰ τὸν κατ' ὕψιστον δυνατόν τρόπον τακτοποίησιν τῶν δύο αὐτῶν θεμάτων, ἐβεώρησε δὲ πρῶτον ὅπως ὑπογράψῃ τὴν Συλλογικὴν Σύμβασιν, ἣτις τίθεται ἐνώπιον ὅλων πρὸς λήψιν ἀποφάσεως περὶ ἐγκρίσεως αὐτῆς.

Ἡ Δ. Ε. κρίνουσα τὸ ὅλον μισθολόγιον εὐρίσκει αὐτὸ καλὸν ὡς σύνολον. Εἶναι ἀληθές ὅτι πᾶσχει εἰς ὠρισμένα σημεῖα.

Νομίζομεν ὅτι ἡ Συνέλευσις, ἐὰν θέλῃ τὴν γνώμην τῆς Δ. Ε., πρέπει νὰ ἐπικυρώσῃ τὴν Συλλογικὴν Σύμβασιν.

Ἐξ ἄλλου δὲ ἔργον τῆς Δ. Ε. θὰ εἶναι ὅπως καταβάλῃ κάθε προσπά

θειαν διὰ τὴν θεραπείαν τῶν ἀτελειῶν καὶ προσκαλεῖ αὕτη ὅπως ὁλόκληρον τὸ προσωπικὸν σταθῇ παρά-πλευρὰ τῆς διὰ τὴν θεραπείαν τῶν ἀτελειῶν.

Κατόπιν διακοπῆς συναδέλφου ζητήσαντος νὰ μάθῃ τὴν κλιμακία τοῦ νέου μισθολογίου ὁ κ. Κώστης ἀναγινώσκει καὶ πάλιν αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ἀναφερόμενος εἰς τὸ μισθολόγιον τῶν δακτυλογράφων, λέγει, ὅτι ἐκτὸς τοῦ ὅτι τοῦτο εἶναι χαμηλόν, παρουσιάζει καὶ κάτι πολὺ ἀσχημὸν, τὸ ὁποῖον πρέπει ὅπωςδὴποτε νὰ ἐκλείψῃ.

Διότι εἶναι γνωστὸν, ὅτι μοιλονότι τὸ νέον μισθολόγιον συνδέεται μετὰ τοὺς προπολεμικοὺς μισθοὺς ἐν τούτοις ἡ σύνδεσις αὕτη παραγνωρίζεται, ὅταν καὶ εἰς τὸν βασικὸν μισθὸν τῶν δρχ. 3.000 καὶ τῶν 3.300 δίδεται ὁ αὐτὸς νέος μισθός, ὡς ἐπίσης καὶ ὅταν εἰς τὸν βασικὸν μισθὸν 2.700 καὶ 2.500 δίδεται ἐπίσης ὁ αὐτὸς μισθός.

ΑΛΛΑΙ ΑΓΟΡΕΥΣΕΙΣ

Ὁ συναδελφός κ. Μπουφίδης ζητεῖ τὸν λόγον καὶ ὁμῶς περιορίζεται εἰς τὸ νὰ ἐρωτήσῃ τὸν κ. Πρόεδρον νὰ ἀναφέρῃ τὰς διαφοράς αἱ ὁποῖαι προτείνονται ἐκ τῆς νέας ρυθμίσεως τοῦ μισθολογίου, κατὰ βαθμὸν.

Ὁ κ. Πρόεδρος παρέχει τὰς δευσας ἐξηγήσεις.

Ἐν συνεχείᾳ λαμβάνει τὸν λόγον ὁ συναδελφός κ. Θεοδώρου, ὅστις εἶπε τὰ ἑξῆς:

Ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ 1950 ἀφ' ἧς κατὰλθοντες εἰς ἀπεργίαν καὶ συνεστήθη ἡ γνωστὴ ἐπιτροπὴ, ἔκτοτε δὲν ἠκούσθη τίποτα ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦ μισθολογίου. Οὕτω ὁ Σύλλογος ἐκράτησε μίαν μακρονικὴν μυστικότητα στοὺς ζήτημα αὐτὸ. Νομίζω ὅτι ἡ συζήτησις πάντα προάγει τὰ ζητήματα. Ἐπὶ τοῦ μισθολογίου ἔχων καὶ σημεῖωσα ἕνα πρᾶγμα. Ὅτι τὸ νέον μισθολόγιον δὲν βασίζεται στὴν προπολεμικὴ θάσιν ἀπὸ τῶν ὁποίων δὲν ἔπρεπε ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ νὰ ἐφεύγῃ. Τοῦτο καθωρίσθη αὐθαίρετως διὰ τὸ 1.200.000 ἢ τῶν 3.100.000 καὶ δὲν λέγει τίποτα στὴν σημερινὴν ἐποχὴν μὲ τὴν ἀσάφειαν τοῦ νομίσματος. Ἰσως ὁμῶς λόγοι σοβαροὶ ἐξηγῶνται τὸν Σύλλογον νὰ φύγῃ ἀπὸ τῆς θέσεως καὶ τοὺς ὁποῖους δὲν ξέρω. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐγὼ θέλω νὰ ὑποσημειώσω τὸν κίνδυνον τοῦ ἐπικρέματος ἀπὸ τῆς ἐγκατάλειψιν τῆς θέσεως αὐτῆς. Αἱ ἀτέλειαι αἱ ὁποῖαι συνέβησαν στοὺς μισθολόγιον ὅπως μᾶς ἐξέθεσε ὁ Πρόεδρος τῆς Δ. Ε. δὲν θὰ ἐλάμβανον χώραν δηλαδὴ τὸ 3.300 νὰ παίρνῃ ὀλιγώτερον ἀπὸ τὸ 3.000 καὶ τὰ ρέστα.

Καὶ συνεχίζων λέγει: Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἴσην μεταχειρίσιν μετὰ τῆς Τραπεζῆς τῆς 'Ελλάδος τὸ γεγονός ὅτι ἐξεφύγαμε ἀπὸ τὴν θάσιν εἶναι ἀναμφισβήτητον. Διότι ὅταν τὸ ἐπίδομα Λογιστοῦ, τὸ ὁποῖον ἀπεκτήσαμε καὶ καταρθώσαμε νὰ παίρνομε ὅχι καὶ αὐτὸ στὰ ἴδια κλιμακία μετὰ τῆς Τραπεζῆς τῆς 'Ελλάδος, σήμερον τὸ ἐχάσαμε ὅταν καθωρίσθησαν γελοῖα ποσὰ μόνον διὰ τὸ συμβολικόν. Νομίζω ὅτι ἐξεφύγαμε καὶ αὐτὸ θὰ εἶναι ἀπαρχὴ καὶ θὰ γίνεταί καθημερινῶς.

Ὁ κ. Κώστης, Πρόεδρος τῆς Δ. Ε. ἀπαντᾷ εἰς τὸν κ. Θεοδώρου ἐκθέτει εἰς τὴν συνέλευσιν ὅτι ὁ Σύλλογος εὐθὺς ἔμα τὴν ἀναλήψιν τῶν καθηκόντων του ἔκαμε ἔργα καὶ ὅχι ἀνακοινώσεις. Αἱ ἀνακοινώσεις περιλαμβάνοντες πάντοτε εἰς τὸ Συλλογικὸν Δελτίον, τὸ ὁποῖον ὁμολογητέον δὲν ἐκυκλοφόρησε κατὰ τοὺς δύο τελευταίους μῆνας καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ λόγου ὅτι ἐπρόκειτο περὶ τοῦ ζητήματος τοῦ μισθολογίου, τὸ ὁποῖον δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ τὸ φέρουμε εἰς δημοσιότητα, διότι ὑπῆρχε γενικὴ κίνησις τῶν ἰδιωτικῶν καὶ δημοσίων υπαλλήλων. Εἶναι ἀνακριβές τὸ ὑποστηριζόμενον ὅτι δὲν συνδέονται οἱ νέοι μισθοὶ μετὰ τὸν προπολεμικὸν διότι ἡ σύνδεσις αὕτη ὑφίσταται μετὰ μόνον σφάλμα ὡς πρὸς τὸ μισθολόγιον τῶν δακτυλογράφων ἀλλὰ περὶ τοῦ σφάλματος τούτου ὁμῶς αἰσθητοὶ προηγουμένως καὶ τὴν ἐπανόρθωσιν του ἐπεδιώξαμεν καὶ θὰ ἐπιδιώξωμεν. Ὡς

πρὸς τὸ ἐπίδομα Λογιστοῦ καὶ τμηματάρχου ὁ κ. Κώστης ἐκθέτει καὶ πάλιν τὰ λαβόντα χώραν καὶ χαρά κτηρίζει τὴν χορηγίαν τῶν μικρῶν αὐτῶν ποσῶν, τὰ ὁποῖα ἐδόθησαν ὡς προγεφύρωμα, τὴν ἐπέκτασιν τοῦ ὁποίου ἡ Δ. Ε. θὰ ἐπιδιώξῃ.

Ὁ κ. Βούλγαρης νομίζει ὅτι σχετικῶς μετὰ τοὺς προπολεμικοὺς μισθοὺς πράκειται περὶ πλάνης τὸ ὅτι ἡ ἐγκατάλειψις εἶναι εἰς θάρος μας. Νομίζει ἐπίσης ὅτι εἶναι ἐπιτυχία τῶν Συλλόγων διότι ἐφυγαν λίγο ἀπὸ τοὺς προπολεμικοὺς μισθοὺς, διότι οἱ προπολεμικοὶ μισθοί, μὴν ξεχνοῦμε, ἦσαν 2.000 ὁ δόκιμος καὶ 14.000 ὁ τμηματάρχης, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον σήμερον θεωρεῖται ὡς ἀναχρονιστικὸν διότι ὅταν ἔχη ὁ τμηματάρχης 3.000.000 ὁ δόκιμος θὰ πρέπει νὰ ἔχη 500.000.

Ὁ κ. Νοτάρης λέγει τὰ ἑξῆς: Πρὶν εἰσελθῶ εἰς τὰς λεπτομερείας τοῦ θέματος, τὸ ὁποῖον μᾶς ἀπασχολεῖ θέλω νὰ κόμω τὴν δῆλωσιν ὅτι οὐτιδὴποτε ἀκουσθῇ θὰ εἶναι μία ἐκφρασις θαυμάτου παραπόνου. Τὸ Σάββατο ἐκλήθημεν νὰ δηλώσω ἔμειν ἔμειν ὅτι ὅχι νὰ ὑπογραφῶν αἱ Συλλογικαὶ Συμβάσεις. Διὰ τὴν ὑπογραφήν τῶν Συλλογικῶν Συμβάσεων ἐτέθησαν δύο προϋποθέσεις καίτοι καὶ αἱ δύο προϋποθέσεις ἦσαν ζητήματα ἐξωσυλλογικά.

Ἀπευθύνομαι τὸσον εἰς τοὺς συναδέλφους, ὅσον καὶ εἰς τὴν Δ. Ε. Πρέπει οἱ μικροὶ υπάλληλοι νὰ εἶναι ἱκανοποιημένοι ἀπὸ τὴν λύσιν; Ὅταν τίθενται δύο προϋποθέσεις διὰ τὴν λύσιν ἐνὸς ζητήματος πρέπει νὰ λυθῶν καὶ αἱ δύο προϋποθέσεις. Ἐλύθη τὸ ζήτημα τοῦ ἐπιδόματος Λογιστοῦ, δὲν θέλωμεν νὰ καταλογίσωμεν κακὴν διδασκίαν τῆς Δ. Ε. ἀλλὰ λέγομεν ὅτι εἶναι ἔλλειψις ζωηρὸν ἐνδιαφέροντος διὰ τοὺς μισθοὺς τῶν κατωτέρων υπαλλήλων. Πρέπει νὰ εἴμεθα ἱκανοποιημένοι ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι ὑπεγράψαν αἱ Συλλογικαὶ Συμβάσεις χωρὶς νὰ πληρωθῇ ἡ προϋπόθεσις ἡ ὁποία εἶχε τεθῇ ὅσον ἀφορᾷ τοὺς μισθοὺς τῶν κατωτέρων υπαλλήλων;

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δ. Ε. κ. Κώστης λέγει ὅτι ἐξήγησε τὴν ἐνίσχυσιν τῶν Συναδελφῶν καὶ ὠρίσθη μία ἐπιτροπὴ τῆς ὁποίας τὰ μέλη ἦσαν πλῆσιν τῶν τῆς Δ. Ε. τὴν παρακολουθοῦσαν καὶ εἶδαν ὅλον τὸν ἀγῶνα, τὸν ὁποῖον διεξήγαγεν αὕτη. Ἡ Δ. Ε. ἔκαμε τὸ πᾶν διὰ τὴν ἐπιλύσιν καὶ τῶν δύο ζητημάτων. Ἐπέτυχε τὸ ἔνα ἀλλὰ ἔλαβε μίαν ὑπόσχεσιν τῆς Διοικήσεως ὅτι θὰ προσπαθῇ νὰ θελπίσῃ τὰ κατωτέρα κλιμακία. Κατόπιν αὐτοῦ ἡ Δ. Ε. ἐνόμισεν ὅτι ἔπρεπε νὰ ἀξιοποιήσῃ αὐτὰ καὶ κατόπιν νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν ἀρσιν τῶν ἀτελειῶν.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΒΟΥΛΓΑΡΗ

Ὁ κ. Βούλγαρης λέγει τὰ ἑξῆς: Κύριοι Συναδελφοί, εἰμαι ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, τὰ ὁποῖα ἡ συγκέντρωσις τοῦ παρελθόντος Σαββάτου ἐξέλεξε ἐκεῖ διὰ τοῦς διὰ νὰ ἐνισχύσωμεν τὸν Σύλλογον. Κάμνω εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὴν δῆλωσιν, ὅτι τὸ ἀπόκτημα τῆς σημερινῆς Συλλογικῆς Συμβάσεως, πλὴν μερικῶν ἀτελειῶν, εἶναι μία ἀπὸ τῆς μεγάλου τερπὲς ἐπιτυχίας τῶν Συλλόγων. Αὐτὸ τὸ λέγω ἐν συνειδήσει καὶ μετὰ τὴν πείραν τῶν ὁποίων ὑποβέβησαν οἱ παλαιότεροι μὲ ἀναγνῶντες, διότι καὶ ἐγὼ ἀνέμιχθην εἰς τὰ κοινά. Εἰς ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποῖαν οἱ δημόσιοι υπάλληλοι καὶ οἱ ἐργαταὶ εὐρισκόμενοι εἰς πόλιν χειροτέραν θέσιν ἀπὸ ἡμᾶς δὲν κατορθώνουν νὰ πείσουν τὴν Κυβέρνησιν νὰ συζητήσῃ τὰ αἰτήματά των, ἐρχονται οἱ Σύλλογοι τῶν τριῶν Τραπεζῶν καὶ μᾶς φέρουν μίαν συλλογικὴν Σύμβασιν, ἡ ὁποία ρυθμίζει εὐνοϊκῶς τὸ μισθολόγιον καὶ ἡμεῖς συζητοῦμε ἔαν πρέπει νὰ τὴν ἐπικυρώσωμεν ἢ ἔαν ἔχη ὠρισμένας ἀτελείας. Αἱ ἀτέλειαι αὐταὶ συνίστανται κυρίως εἰς τὰ μισθολογικὰ κλιμακία τῶν κατωτέρων βαθμῶν καὶ εἰς τὸ ἐπίμαχον ζήτημα τοῦ ἐπιδόματος Λογιστοῦ.

Παρ' ὅλον ὅτι ἡ σύμβασις αὕτη εἶναι μεγάλο ἀπόκτημα καὶ παρ' ὅλον ὅτι τὸ γνωρίζει αὐτὸ ἡ Δ. Ε., τὸ παρελθὼν Σάββατον, ὡς γνωρί-

ζετε, μᾶς ἐνέτειλε νὰ κάμωμε ὠριαίαν στάσιν ἐργασίας καὶ ἐξήγησε καὶ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ προσωπικοῦ ἀπὸ Ἐπιτροπῆν διὰ νὰ φροντίσῃ διὰ τὴν θελπίωσιν τῶν κλιμακίων τῶν κατωτέρων βαθμῶν καὶ διὰ τὸ ἐπίδομα τοῦ Λογιστοῦ. Νομίζω ὅτι οἱ ἀδικοῦμενοι ἀπὸ τὸ ζήτημα αὐτὸ τοῦ μισθολογίου τῶν κατωτέρων βαθμῶν δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχουν λόγον νὰ ἐπιτίθενται ἐναντίον τῆς Δ. Ε. διότι ἡ Δ. Ε. ἔαν δὲν ἤθελε νὰ θελπίσῃ τὰ κλιμακία αὐτὰ δὲν θὰ ἔκαμεν οὔτε τὴν στάσιν ἐργασίας, οὔτε θὰ ἠγωνίζετο. Ἀλλὰ ἐπειδὴ εἶδε ὅτι ἡ σύμβασις πᾶσχει εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον ἠγωνίσθη, ὅπως γνωρίζετε καὶ ὅταν αἱ δύο ἄλλαι Τραπεζαὶ εἶχον ὑπογράψῃ τὴν Συλλογικὴν Σύμβασιν.

Μετὰ τὴν συγκέντρωσιν λοιπὸν ἐπήγαμεν ὁλόκληρος ἡ Ἐπιτροπὴ καὶ ὁ Σύλλογος καὶ εἶδομεν τὸν κ. Διοικητὴν. Ἀλλὰ ὅσοι ἔχουν ἀναμνηθῇ εἰς τοιαῦτα ζητήματα θὰ ξέρουν ὅτι πολυμελεῖς ἐπιτροπαὶ 30 ἀνθρώπων εἶναι ἀδύνατον νὰ προέλθουν εἰς διαπραγματεύσεις καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ ἐν συνεχείᾳ ἐν κλιμακίῳ ἐνεφανίσθη δύο καὶ τρεῖς φορές εἰς τὸν κ. Διοικητὴν καὶ συνεζήτησαν ἐπ' αὐτοῦ.

Ἡ πρώτη παρουσίαις μας, μᾶς ἔδωσε τὸ συναίσθημα ὅτι δὲν πρόκειται νὰ ἐπιτύχωμε τίποτε. Ὁ κ. Διοικητὴς ἦτο κατηγορηματικὸς καὶ εἰς τὸ ἐπίδομα καὶ εἰς τὴν θελπίωσιν τῶν κατωτέρων κλιμακίων. Ἐκαθήσαμε περίπου 1.30' ὥρας συζητοῦντες, μαχομένοι, προεξάρχοντος τοῦ Προέδρου κ. Κώστη καὶ βοηθοῦντων καὶ ἡμῶν ὅπου ἐνομιζόμεν ὅτι ἐχρειάζετο ἐνίσχυσις. Ἐφύγαμε καὶ δὲν καταρθώσαμε νὰ τὸν πείσωμε.

Πάντως τὸ Σάββατο ὅταν καὶ πάλιν εἶδαμε τὸν κ. Διοικητὴν τὸν ἀφίσαμε μετὰ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι, ἔαν τὴν Δευτέραν δὲν ἐπέφερε θελπίωσιν εἰς τὰ ζητήματα αὐτὰ ὁ ἀγὼν θὰ ἐξηκολούθει. Τὴν Δευτέραν τὸ πρωτὶ συνητήθημεν ἐκ νέου μετὰ τὸν κ. Διοικητὴν. Καὶ πάλιν ἐφάνη ὅτι δὲν ἤθελε νὰ ὑποχωρήσῃ. Εἶναι εὐκολον κ. Συναδελφοί, νὰ κρίνετε ἐκ τῶν ὑστέρων καὶ νὰ μᾶς λέγε

ΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΜΑΣ

Ο ΙΑΤΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΛΕΙ... ΤΟ ΚΑΛΟ ΜΑΣ!!!

Το Διοικητικόν Συμβούλιον του 'Ιατρικού Συλλόγου, εις μίαν ανακοίνωσιν του πρὸς τὸ προσωπικὸν τῶν Τραπεζῶν, ἐτόνιζεν ὅτι ὁ 'Ιατρικὸς Κώδιξ ἔγινε... γιὰ τὸ καλὸ μας!

Στὴ Συνέλευσι ὅμως τοῦ 'Ιατρικοῦ Συλλόγου τῆς 28/9/51 τὰ πράγματα ἐλέχθησαν διαφορετικὰ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ 'Ιατρικοῦ Συλλόγου κ. Μαντέλλος, ὁμιλοῦν εἶπεν:

«Καὶ μόνον τὸ γεγονὸς, ὅτι ἀντιμετωπίζομεν λυσσαλέον ἀγῶνα ἐκ μέρους ἀνθρώπων καὶ ὁμάδων ξένων πρὸς τὸ σῶμα τοῦ 'Ιατρικόν, εἶναι μία ἀπόδειξις ὅτι ὁ Κώδιξ ἔχει κάτι καλὸν δι' ἡμᾶς....»

«Αἱ ἐπιδιώξεις τοῦ Νόμου στήριζονται εἰς δύο σκέλη. Εἰς τὴν ἐλευθερίαν ἐκλογῆν καὶ τὴν συλλογικὴν σύμβασιν. Ἐὰν ἐπιτύχωμεν συλλογικὰς

συμβάσεις ἱκανοποιητικὰς, θὰ ἔχωμεν μονάδας τιμολογίου, αἱ ὁποῖαι κατ' ἀνάγκην πολλαπλασιάζουν τὸ ἱατρικὸν εἰσόδημα. Προσέξτε, τὸ πολλαπλασιάζουν, δὲν τὸ αὐξάνουν ἀπλῶς. Τοῦτο εἶναι ζήτημα οικονομικῆς δυναμικότητος τοῦ ἐργοδότη καὶ δυναμικότητος ἰδικῆς μας διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν τὸ ἀνάστατον δυνατὸν ὄριον.»

Δὲν νομίζομεν, ὅτι χρειάζονται σχόλια. Λυσσαλέον χαρακτηρίζει τὸν ἀγῶνα πρὸς διάσωσιν τῶν Ταμείων μας ὁ κ. Μαντέλλος. Δὲν μᾶς θίγει, μᾶς τιμᾷ ὁ χαρακτηρισμός. Εἶναι μία ἀναγνώρισις ἐκ τῆς ἀντιθέτου πλευρᾶς. Περὶ σφόδρα ὅμως ἀπὸ τὴν ἀναγνώρισιν τῶν προσπαθειῶν, ἐνδιαφέρει τὸ ἀποτέλεσμα καὶ εἰς αὐτὸ πρέπει νὰ φθάσωμεν ὅπωςδύποτε.

Η ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΙΣ

Μετὰ μηνιαίαν καθυστέρησιν εἰς τὴν ἐκδοσιν τοῦ Συλλογικοῦ μας Δελτίου ἐπανεμφανίζομεθα πάλιν.

Πρὸς τοῦτοις, νομίζομεν σκόπιμον νὰ ἐξηγήσωμεν εἰς τοὺς συναδέλφους τοὺς λόγους, οἱ ὅποιοι ὑπηγόρευσαν τὸ μέτρον αὐτό. Συνίστανται δὲ οὔτοι, ὅπως καὶ εἰς τὴν Συνέλευσιν ἐτονίσθη, εἰς τὸ ὅτι δὲν θὰ ἦτο φρόνιμον, συνεχιζομένων τῶν διαπραγματεύσεων περὶ τὸ ζήτημα τοῦ μισθολογίου, νὰ φέρωμεν εἰς τὴν δημοσιότητα τὰς διεξαγομένης συζητήσεως, πολὺ δὲ περισσώτερον νὰ θέτωμεν ὑπὸ τὴν κρίσιν ἐξω-συναδελφικῶν παραγόντων τὰς ἀποψεις μας ἐπὶ τοῦ ἐπιμέχοντος θέματος, θέματος τὸ ὁποῖον διήρχετο ἐκάστοτε καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, διάφορα στάδια, ἰδίως ὅσον ἀφορᾷ τὰς προτάσεις καὶ ἀντιπροτάσεις.

Ἡδὴ, τερματισθέντος τοῦ ὅλου ζητήματος, τὸ ὁποῖον προεκάλεσε τὴν ὡς ἄνω ἀνωμαλίαν, ἐπανερχόμεθα καὶ πάλιν εἰς τὴν κανονικὴν μας ἐκδοσιν.

ΑΙ ΣΥΝΘΗΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Εἴχομεν καὶ ἄλλοτε ἀσχοληθῆ μετὰ τὴν ὑγιεινὴν κατάστασιν μερικῶν ὑποκαταστάσεων ἐξ ἀφορμῆς παρατηρήσεων συναδελφῶν, οἱ ὅποιοι εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ ἐργάζωνται εἰς αὐτά. Ἡδὴ θέτομεν ὑπ' ὄψιν τῶν ἀρμόδιων τὴν ὅχι καὶ τόσον εὐχάριστον θέσιν τῶν συναδελφῶν τοῦ ὑποκαταστήματος Πειραιῶς, οἱ ὅποιοι ἐγκατεστημένοι εἰς τὰ ὑπόγεια γραφεῖα αὐτοῦ καὶ ἐπιφορτισμένοι μετὰ ἐιδικὴν ὑπηρεσίαν, ἡ ὁποία τοὺς φέρνει εἰς ἄμεσον ἐπαφὴν καὶ μετὰ ἀσθενεῖς, διατρέχουν τὸν κίνδυνον ἀμέσου μολύνσεως. Δὲν ἀμφισβητοῦμεν τὸ εὐπρόσωπον τοῦ περιβάλλοντος τῶν ὑπογείων γραφείων, ἀλλὰ τὴν ἔλλειψιν πάσης τεχνικῆς ἐγκαταστάσεως διὰ τὴν ἀνανέωσιν καὶ καθάρισμὸν τῆς ἀτμοσφαιράς, ἡ ὁποία εἰς τόσον βάθος, ὥστε ἄλλο παρὰ ὑγιεινὴ εἶναι δυνατὸν νὰ διατηρηθῇ μετὰ πολυπληθὴ πελατεῖαν, πολλὰκις ἀσθενῶν. Εὐτυχῶς ἡ τεχνικὴ πρόοδος εἰς τὸ ζή-

τημα αὐτὸ προσφέρει ἅπειρα συστήματα, ἐν ἑκ τῶν ὁποίων θὰ ἦτο δυνατόν μετ' ἐλαχίστην δαπάνην νὰ ἐξυπηρετήσῃ τοὺς δεινοπαθούντας συναδέλφους μας.

ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΚΑΒΑΛΑΣ

Ἐπανερχόμεθα εἰς τὸ θέμα τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ Καταστήματος Καβάλας. Λόγοι ὑγείας τοῦ προσωπικοῦ, ἀλλὰ καὶ καθαρῶς ὑπηρεσιακοῦ συμφέροντος ἐπιβάλλουν τὴν ταχίστην ἀνεγερσιν τοῦ κτιρίου.

Τὸ εἰκόπεδον ὑπάρχει, προοπτικὴ δι' ἀνοικοδόμησιν ἐπίσης. Διὰ τὴν θραύνην; Ποῦ προσκοπτεῖται; Δὲν θέλομεν νὰ πιστεύσωμεν εἰς τὸ λεγόμενον ὅτι ἡ κωλυσιεργία οφείλεται εἰς ἀντιδράσεις ἐξωτραπезιτικῶν παραγόντων ἔχοντων ἴδια συμφέροντα ἐκ τῆς διαρκούς ἀναβολῆς.

ΤΑ ΤΕΚΝΑ ΤΩΝ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ

Ἀπὸ πολλοῦ χρόνου ἐκκρεμεῖ τὸ αἶτημα τῆς προσλήψεως τέκνων συναδελφῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Τραπεζῆς καὶ δυστυχῶς ἀκόμη δὲν βλέπομεν οὐδὲν νὰ γίνεταί ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἱκανοποιήσεως τοῦ δικαιώματός αὐτοῦ αἰτήματος. Ἐχει γίνεαι πλέον παράδοσις ὅτι διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Τραπεζῆς πρέπει νὰ προτιμῶνται τέκνα συναδελφῶν καὶ διότι ζῶσι ἐν οἰκογενεῖᾳ ἡ ὁποία ἔχει γαλουχηθῇ μετὰ παραδόσεις τοῦ Ἰδρύματος, ἀλλὰ καὶ διότι θὰ δυνηθοῦν καὶ γονεῖς των, οἱ ὅποιοι ἠγάπησαν τὴν ζωὴν των εἰς τὴν διακονίαν τοῦ Ἰδρύματος νὰ ἰδοῦν τὰ τέκνα των συνεχίζοντα τὸ ἔργον τῶν γονέων των.

Πιστεύομεν ὅτι ἡ Διοίκησις, ἡ ὁποία ἔχει ἀναγνωρίσει τὸ δίκαιον τοῦ αἰτήματος, θὰ φρονίσῃ διὰ τὴν εἰσόδον εἰς τὴν Τράπεζαν τῶν νέων βλαστῶν τῶν συναδελφῶν.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἐξεδόθησαν καὶ ἐκυκλοφόρησαν ὑπὸ τοῦ συναδέλφου κ. Κώστα Μελισσαροπούλου δύο βιβλία ὑπὸ τοὺς τίτλους «Ο ΚΟΜΗΤΗΣ» καὶ «ΤΩ ΑΓΝΩΣΤΩ ΘΕΩ». Ἀμφότερα τὰ βιβλία ἐπηνέβησαν ὑπὸ τῶν Κριτικῶν καὶ ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Ξενοπούλου, τοῦ ὁποίου, μάλιστα, ἡ κριτικὴ ὑπῆρξε ἐξαιρετικὰ ἐνθουσιώδης.

ΜΙΑ ΔΙΕΥΚΡΙΝΗΣΙΣ

Ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν ἤρchiεν εἰς τὸ «Ζάππειον» ἡ ἐκθεσίς «τῶν 17» μετὰ τῶν ὁποίων συνεκθέτει καὶ ὁ ζωγράφος κ. Σταύρος Μαγιάσης ἐξάδελφος τοῦ παρ' ἡμῖν ὑπολογιστοῦ κ. Νικολάου Μαγιάση διαπρεποῦς προσωπογράφου καὶ θαλασσογράφου τοῦ ὁποίου ἡ ἐκθεσίς ἐγένετο τὸν παρελθόντα Ἀπρίλιον εἰς τὴν «Στέγην Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν».

Καὶ ταῦτα πρὸς ἀποφυγὴν συγχύσεως.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΗΣ Ο.Ε.Τ.Ο.

Πρὸς κατατοπισμὸν τῶν συναδελφῶν ἰδίᾳ τῶν ἐπαρχιῶν, ἐπὶ τῶν ἐνεργειῶν τῆς Ο.Ε.Τ.Ο. κατὰ τὸ μέχρι τοῦδε διάστημα παραθέτομεν κατωτέρω τὰς ἐκδοθείσας ἀνακοινώσεις.

Οὕτω, ἡ ἐκδοθεῖσα ἀνακοίνωσις ὑπὸ τῆς Ο.Ε.Τ.Ο. διὰ τὴν καθυστέρησιν τῆς ἐγκρίσεως τῆς καταρτισθείσης ἐκθέσεως τῆς Ὑποεπιτροπῆς μισθολογίου, κυκλοφορήσασα τὴν 23ην Νοεμβρίου, ἔχει οὕτω:

Συνάδελφοι, ὡς γνωστὸν, ἀπὸ εἰκοσαήμερον περίπου ἡ Ὑποεπιτροπὴ διὰ τὴν μελέτην καὶ ρύθμισιν τοῦ μισθολογίου τῶν Ὑπαλλήλων τῶν τριῶν Τραπεζῶν Ἑλλάδος, Ἑθνικῆς, Ἀγροτικῆς ἐπεράτωσε τὸ ἔργον τῆς, ἡ σχετικὴ δὲ ἐκθεσίς ὑπεβλήθη εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν Μισθῶν καὶ Τιμῶν.

Εἰς τὸ διάστημα τοῦτο ἡ Διοίκησις τῆς Ο.Ε.Τ.Ο. κατέβαλε κάθε προσπάθειαν προωθήσεως τοῦ θέματος πρὸς τὴν τελικὴν του ἔγκρισιν.

Περίεργως ὅμως καὶ ἀντίθετα πρὸς τὰ συμπεφωνημένα κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπεργίαν μας, μετὰ Ο.Ε.Τ.Ο. Διοικήσεων καὶ Κυβερνήσεως καὶ ἐνώπιον τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας Ἑργατῶν Ἑλλάδος ὅπως ἡ ἀναπροσαρμογὴ τοῦ μισθολογίου γίνῃ ἐντὸς τοῦ Ὀκτωβρίου 1951 καὶ τεθῇ εἰς ἐφαρμογὴν ἀπὸ 1ης ἰδίου μηνὸς, ἥδη εὐρισκόμεθα εἰς τὸ τέλος τοῦ Νοεμβρίου καὶ ἀντὶ τῆς ἐγκρίσεως ἐπιχειροῦνται παρελκύνσεις.

Χθὲς ἡ Ὁμοσπονδιακὴ Ἐπιτροπὴ ἐπεσκέφθη τὸν Διοικητὴν τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος κ. Μαντζαβίνον καὶ ἐζήτησε τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ὑπογραφείσης ἐκθέσεως διὰ τὴν ἀναπροσαρμογὴν τοῦ μισθολογίου μας.

Ὁ κ. Διοικητὴς—τοῦ ὁποίου τὴν καλὴν διάθεσιν οφείλομεν νὰ σημειώσωμεν—ἐξήρτησε τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ μισθολογίου ἀπὸ τὴν ἔγκρισιν Κυβερνητικῶν παραγόντων.

Τὸ ἀπογεῦμα ἐν συνεχείᾳ, ἐγένετο σύσκεψις τῆς Ο.Ε.Τ.Ο. εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας Ἑργατῶν Ἑλλάδος ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως καὶ ἀπεφασίσθη ὅπως δοθῇ ὀλιγοήμερος προθεσμία εἰς τὰς Διοικήσεις διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νέου μισθολογίου, μετὰ ταύτην δὲ ἀναληφθῇ ἔντονος ἀγῶν.

Ὑπὸ τὸ πνεῦμα αὐτὸ ἐστάλη καὶ σχετικὸν ἔγγραφο ὑπὸ προχθεσινὴν ἡμερομηνίαν εἰς τὰς Διοικήσεις τῶν Τριῶν Τραπεζῶν, καθὼς καὶ χθεσινὸν ἔγγραφο τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἑργασίας.

Συνάδελφοι, ἡ Διοίκησις τῆς Ο.Ε.Τ.Ο. παρακολουθεῖ στενῶς τὸ ἐπιμέχον θέμα μας καὶ θὰ καταβάλῃ ὅλας τὰς ἐνδεκνόμενὰς προσπάθειας ὅπως πείσῃ τοὺς ἀρμόδιους ὅτι δὲν ὑπάρχει περαιτέρω στάδιον ἀναμονῆς.

Ἡ δεδοκιμασμένη δύναμις τῆς Ὁμοσπονδίας μας, δέον καὶ πάλιν νὰ εἶναι ἑτοιμὴ διὰ νέον ἀγῶνα. Θέλομεν πάσῃ θυσίᾳ ν' ἀποφύγωμεν ἀναταραχὴν τῶν Ἰδρυμάτων μας. Περίπτως δὲ νέου ἀπεργιακοῦ ἀγῶνος θὰ οφείλεται εἰς ἔλλειψιν τῆς ἐνδεκνυομένης κατανοήσεως ἐκ μέρους τῶν ἀρμόδιων καὶ μόνον.

ΤΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ ΤΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ, ΕΘΝΙΚΗΣ, ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ.

Η ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΤΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ

Τὴν ἐπόμενὴν 24ην Νοεμβρίου ὑπὸ τῆς Ο.Ε.Τ.Ο. ἐξεδόθη ἡ κατωτέρω ἀνακοίνωσις:

«Συνάδελφοι, ὅλα τὰ μέσα ἐξηπλήρωσαν διὰ νὰ πείσωμεν τὰς Διοικήσεις τῶν Ἰδρυμάτων καὶ λοιποὺς ἀρμόδιους ὅτι ἐπὶ τῇ βάσει τῶν συμπεφωνημένων ἔπρεπε νὰ δοθῇ λύσις εἰς τὸ μισθολογικὸν μας πρόβλημα. Δυστυχῶς ὅμως ὅλα ἀπέβησαν ἄκαρπα. Τοῦτο δὲν μᾶς ἐκπλήσσει, διότι ἡ μέχρι τοῦδε κτηθείσα πείρα, μᾶς ἔχει πλέον πείσει, ὅτι ἐπὶ τοῦ μισθολογικοῦ μας προβλήματος, ἡ παρελκυστικὴ

τακτικὴ εἶναι ἐκείνη ἥτις προσιδιᾶζει εἰς τοὺς ἀρμόδιους.

Ὅλοι ἐνθυμούμεθα, ὅτι ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου 1950 εἶχε δοθῇ ἐντολὴ πρὸς σύστασιν Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν μελέτην καὶ ἀναπροσαρμογὴν τοῦ μισθολογίου, ὅπως πάλιν ἐνθυμούμεθα, ὅτι ἐχρηάσθη ἐν καὶ πλέον ἔτος διὰ νὰ συγκροτηθῇ ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη.

Ὅλοι ἐνθυμούμεθα τὴν συμφωνίαν τῆς ἀναστολῆς τῶν κρατήσεων καὶ τὴν ἀβέτησιν ταύτης.

Ὑστερα ὅμως ἀπὸ μίαν πρωτοφανῆ ἀναταραχὴν κατὰ τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον ἐνομίσαμεν, ὅτι τὸ μισθολογικὸν μας πρόβλημα εἰσῆρχετο ἐπὶ τέλους εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἐπιλύσεώς του. Καὶ τοῦτο ἦτο φυσικὸν νὰ ἀναμνησθῇ διότι γύρω τῆς αὐτῆς τραπεζῆς ἐκθίσαν ἐκπρόσωποι τῶν Διοικήσεων καὶ τῶν ἐργαζομένων, οἱ ὅποιοι κατέληξαν εἰς ὁρισμένα συμπεράσματα, τὰ ὁποῖα πάλιν ἐπὶ τῇ βάσει συμφωνίας, ἥτις ἐκλείπει τὸν ἀγῶνα τοῦ Σεπτεμβρίου, θὰ ἔπρεπε νὰ θεσπῇ εἰς ἐφαρμογὴν ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου.

Ἀλλὰ αἱ ἐλπίδες αὐταί, τὰς ὁποίας δικαίως ἔτρεφε τὸ προσωπικόν, ἀπεδείχθησαν φροῦδα, διότι οἱ ἀρμόδιοι ἔχουν ἐθίσθῃ πλέον εἰς μίαν τακτικὴν, τὴν ὁποίαν, ἐὰν οὗτοι φρονοῦν ὅτι τοὺς ἐξυπηρετεῖ, τὸ μοχλοῦν εἰς τὰς Τραπεζὰς προσωπικὸν ἐκ τοῦ ἐναντίου τὴν θεωρεῖ ἀπαράδεκτον καὶ ἐπιζημίαν διὰ τὰ ἰδρύματά μας.

Συνάδελφοι, Ἀντιλαμβανόμεθα πλήρως τὴν ὀργὴν καὶ ἀγανάκτησιν, ἡ ὁποία συνέχει ὅλους μας ἐπὶ τῇ ἀθετήσῃ καὶ τῆς τελευταίας ταύτης συμφωνίας.

Εἰς ἐνδειξιν διαμαρτυρίας, διότι δι' ἄλλην μίαν φορὰν οἱ ἀρμόδιοι ἀθετοῦν τὴν δεθείσαν ὑπόσχεσιν των ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας καὶ μόνον ἐλύθη ἡ τελευταία μας ἀπεργία, καλοῦμεν τὸ προσωπικόν ὅπως, κατόπιν συμφώνου γνῶμης καὶ τῆς Γ.Σ.Ε.Ε., ἀπόσχη τῶν ἐργασιῶν κατὰ τὴν 26ην καὶ 27ην Νοεμβρίου.

Εἰς τὴν ἀπεργίαν αὕτην προειδοποιητικὴν, διὰ τοὺς ἀρμόδιους, θὰ μετὰσχουν καὶ οἱ συνάδελφοι ὅλων τῶν Ἐπαρχιακῶν Καταστημάτων.

Θέλομεν ἐλπίδωμεν, ὅτι ἔστω καὶ τὴν τελευταίαν στιγμὴν οἱ ἀρμόδιοι, σεβόμενοι τὰς κατὰ κόρον δοθείσας ὑποσχέσεις των καὶ τὴν ὑπογραφείσαν συμφωνίαν, δὲν θὰ γίνοντο καὶ πάλιν ὑπαίτιοι ἀναταραχῆς τῶν Ἰδρυμάτων μας, τῶν μετ' αὐτῶν συναλλασσομένων καὶ τοῦ προσωπικοῦ των, τὸ ὁποῖον ἐπὶ μίαν διετίαν ἀναμένει τὴν λύσιν τοῦ μισθολογίου του.

Οὐδεὶς ἐκ τῶν συναδελφῶν πρέπει νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Τράπεζαν κατὰ τὰς Δευτέραν καὶ Τρίτην, τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος.

ΤΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ ΤΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ, ΕΘΝΙΚΗΣ, ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ

Η ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΓΡΑΦΗΝ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ

Ἐκ μέρους τοῦ Συλλόγου μας ἐξεδόθη ἡ κατωτέρω ἀνακοίνωσις ὡς πρὸς τὴν ὑπογραφὴν τῆς Συλλογικῆς Συμβάσεως:

Συνάδελφοι, Ἀνακοινούμεν ὑμῖν, ὅτι κατόπιν τῶν ἐπανελημμένων ἐπαφῶν τὰς ὁποίας ἡ Δ. Ε. μετὰ τῶν συναδελφῶν ἐκ τῆς συγκεντρώσεως τοῦ παρελθόντος Σαββάτου ἔσχε μετὰ τοῦ κ. Διοικητοῦ, προήλθε εἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ ὑπογράψῃ καὶ ὑπέγραψε σήμερον τὴν συλλογικὴν σύμβασιν ἐργασίας.

Ἀποτέλεσμα τῶν ἐπαφῶν ὑπῆρξε τὸ κλείσιμον τοῦ ρήγματος τοῦ ὁποίου ὀλίγουδεὶν νὰ ἐδημιουργεῖτο εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἴσης μεταχειρίσεως.

Μεῖζων τοῦ θέματος ἀνάπτυξις θὰ γίνῃ ἐπὶ Συνελεύσεως.

Μετὰ Συναδελφικῶν Χαιρετισμῶν Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Πρὸς τοὺς κ.κ. Πρόεδρον καὶ Διευθυντὴν τοῦ Ταμείου Ὑγείας Προσωπικοῦ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Διὰ τῆς παρούσης σπεύδω νὰ ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνην μου διὰ τὴν παρασχεθεῖσαν βοήθειαν, ἱατρικὴν καὶ Σανατοριακὴν, πρὸς τὰ ἀσθενήσαντα τέκνα μου. Ἐπίσης ἀπευθύνω εὐχαριστήρια καὶ πρὸς τὸν ἱατρὸν τοῦ καθ' ἡμᾶς Ταμείου κ. Δ. Γράφαν, διὰ τὴν ἐπιτυχὴ καὶ σωτήριον ἐγχειρητικὴν ἐπέμβασιν, τὴν ὁποίαν ἐνήργησεν ἐπὶ τῶν τέκνων μου.

Μετὰ τιμῆς ΧΑΡ. ΚΑΛΟΓΕΡΑΚΗΣ, κλητὴρ α'

ΣΥΝΑΔΕΛΦΙΚΑ ΠΕΝΘΗ

ΠΕΤΡΟΣ ΔΟΥΖΙΝΑΣ Λογιστὴς Α'.

Στὶς 20 παρελθόντος Ὀκτωβρίου ἡ συναδελφικὴ μας οἰκογένεια πένθισε τὸ χαμὸ τοῦ λογιστοῦ Πέτρου Δουζίνα.

Ἡ Τράπεζά μας ἔχασε ἕναν ἄριστα ὑπάλληλό της καὶ ἡμεῖς ἕναν ἐξαιρετικὸν συνάδελφον.

Ὁ ἀγαπημένος μας Πέτρος, θὰ μᾶς λείπῃ καθημερινὰ γιατί ἦταν ἕνας ἐξαιρετικὸς ἄνθρωπος μετὰ σπάνια αἰσθηματὰ καὶ ἕνας ἐκλεκτὸς φίλος.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ Α. ΜΠΑΣΑΝΤΗΣ Δόκιμος Καταστήματος Ἀνδρῶν

Τὴν 14ην Ὀκτωβρίου ἀπέθανε καὶ ἐκηδεύθη εἰς ἡλικίαν 30 ἐτῶν ἐνταῦθα ὁ συνάδελφος τοῦ Καταστήματος Ἀνδρῶν, Μιλτιάδης Α. Μπασανθῆς. Ὁ μεταστὰς συνάδελφος ἀνήκεν εἰς μίαν τῶν καλύτερων οἰκογενειῶν τῆς Ἀνδρῶν. Ὑπηρετῶν ἀπὸ ἐπταετίας εἰς τὴν Τράπεζαν, ὑπῆρξεν πρότυπον ἐργατικὸν καὶ εὐσυνειδητὸν ὑπάλληλον, κατορθώσας διὰ τὸ ἥθος του, τῆς φιλοτιμίας του καὶ τῆς μέχρι αὐταπαρνήσεως ἀφοσιώσεώς του εἰς τὸ καθήκον, νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὴν γενικὴν ἐκτίμησιν τῶν συναδελφῶν του καὶ τῶν προϊσταμένων του, τῶν ὁποίων ἀπέσπασε πολλὰκις συγχαρητήρια καὶ εὐαρέσκαιαν.

Συλλυπούμενοι τὴν βαρυνενοῦσαν οἰκογενεῖαν του εὐχόμεθα νὰ εἶναι ἐλαφρότατο τὸ χῶμα τῆς Ἀττικῆς γῆς, ποὺ τὸν ἐσκέπασε.

"ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ,"

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
Ἐσπερ.: Τρίμηνος Δρχ. 15.000
Ἐξάμηνος » 30.000
Ἐτησίᾳ » 50.000

Τιμὴ φύλλου Δρχ. 1.000

Τὰ ἐμβόσματα ἐπ' ὀνόματι τῆς «ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΣ»

Αἱ ἀποδείξεις δέον νὰ φέρωσι τὴν ὑπογραφήν τοῦ Διαχειριστοῦ καὶ τὴν σφραγίδα τῆς ἐφημερίδος

Παρακαλοῦνται οἱ κ.κ. Συνδρομηταί, ὅπως γνωστοποιῶν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ἐφημερίδος πᾶσαν μεταβολὴν τῆς διευθύνσεώς των

Διαχειριστής:
ΑΝΑΣΤ. Δ. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ
Αγίας Λαύρας 71 (Τέρμα Πατησίων)

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ ἀριθμῷ 6 § 1 τοῦ Α. Ν. 1092/1938
Ὑπευθυνὸς ἐπὶ τῆς ὕλης:
Δ. ΤΣΑΚΙΡΟΓΛΟΥ
Ρούδελτ 60

Προϊστάμενος Τυπογραφείου:
ΜΕΜΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ
Κολοκοτρώνη 116

ΤΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 2ας σελίδος)
Θασιν καὶ τὴν πολιτικὴν τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ ζήτημα τοῦ μισθολογίου καὶ ὁ κ. Πρόεδρος ὅσας εἶπε ἐπανεπιλημμένως ὅτι εἰς τὴν Ὑποεπιτροπὴν τῶν μισθῶν ὁπλίζον ἐκεῖ καὶ ἐκπρόσωποι, τρεῖς ἐκ τῶν Διοικήσεων τῶν Τραπεζῶν καὶ τρεῖς ἐκ τῶν Συλλόγων καὶ ὁπλίζον ἀντιστοιχῶς καὶ συμφέροντα. Κανονικῶς δὲ ἔπρεπε νὰ ὑπάρχουν δύο συμφέροντα, ἥτοι τῶν ἐργαζομένων καὶ τῶν Διοικήτων. Ἀλλὰ καὶ αἱ Διοικήσεις τῶν Τραπεζῶν ἐβίβλεπον τὴν λύσιν τοῦ μισθολογίου πολλὰς φορές ὅχι μόνον ἀπὸ τὴν θεωρητικὴν ἀποψιν ἀλλὰ ἀναλόγως τοῦ οικονομικοῦ συμφέροντος ἐκάστης Τραπεζῆς. Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος π. χ. ἔχει πολλοὺς μικροὺς ὑπαλλήλους, ἐξ ἀντιθέτου ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα ἔχει πολλοὺς μεγάλους καὶ λίγους μικροὺς καὶ ὡς ἐκ τούτου εἶναι εὐνόητον ὅτι εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ αἱ δύο Διοικήσεις θὰ εἴχον ἀντιθέτους ἀπόψεις. Ἐπὶ προτάσεως τοῦ κ. Προέδρου τοῦ Συλλόγου περὶ αὐξήσεως τοῦ μισθολογίου τῶν κατωτέρων βαθμῶν ἐγένετο μεγάλη διαλογικὴ συζήτης τοῦ κ. Διοικητοῦ ἐπιμένοντος ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ προβῇ εἰς θελτώσιν τῶν μισθῶν ἀνευ συγκραταμένης καὶ τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, τὴν ὁποίαν ὅμως συγκραταμένη ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δίδει ὁ Διοικητὴς τῆς Τραπεζῆς Ἑλλάδος.

Ἐκάμειν τότε συμβιβαστικὴν πρότασιν διὰ τῆς ὁποίας οἱ κατωτέρω βαθμοὶ θὰ ἔπαιρναν μίαν αὐξήσιν ἀπὸ 70.000 — 120.000 ἀκόμη. Μὰς ἀντέτεινε θέσθαι τὸ ζήτημα τῆς ἐπιβαρύνσεως. Τὸ εἶπαμε ὅτι ἡ ἐπιβαρύνσις δὲν εἶναι μεγάλη καὶ ἔμεινε τὸ πρῶγμα διὰ τὴν Δευτέραν διὰ νὰ ἐξετασθῶν ἐν τῷ μεταξύ οἱ ἀρμόδιοι τοῦ Προσώπου τὴν ἐπιβαρύνσιν θὰ ἐπέφερον ἢ πρῶτα οὐδὲν ἐκώμαμε διὰ τὴν θελτώσιν τῶν μισθῶν τῶν κατωτέρων. Πρέπει νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι εἶχα φύγει μὲ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι τὸ ζήτημα θὰ τὸ ἐπετυγχάνομεν. Βεβαίως ὁ κ. Διοικητὴς εἶχε τὴν ἐπιφύλαξιν αὐτὴν δηλ. τοῦ τὸ θὰ ἔλεγεν ὁ κ. Μαντζαβίνος ἐπ' αὐτοῦ. Μὰς εἶπε λοιπὸν νὰ πάμε τὴν Τρίτην τὸ πρῶν νὰ πάρωμεν ἀπάντησιν. Ἐπῆγαμε τὴν Τρίτην τὸ πρῶν καὶ εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ εὐρήκαμε ἀλλοιωτικὸν τὸν κ. Διοικητὴν. Ἐν τῷ μεταξύ δὲν ξέρω ἐὰν ἐπηρεάσθηκε ἀπὸ τὸ γεγονός τῆς ἀναστολῆς τῆς ἀπεργίας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Μὰς ἀπήντησεν ὡς ἔξῃ: «Εἶναι ἀδύνατον νὰ κάμω αὐτὸ πού μοῦ ζητεῖτε παρὰ τὸ ὅτι ἡ ἐπιβαρύνσις δὲν εἶναι μεγάλη. Διότι θὰ ἔλθω εἰς μεγάλῃν ἀντίθεσιν μετὰ τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ δὲν μοῦ ἐπιτρέπεται νὰ ἔλθω εἰς τοιαύτην ἀντίθεσιν εἰς στιγμὰς κατὰ τὰς ὁποίας ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα δὲν πρέπει νὰ εὐρίσκειται. Ὁ κ. Νοτάρης διακόπτων τὸν κ. Συλλόγον λέγει ὅτι θὰ ἔπρεπε ἀντὶ νὰ δοθῶν τὰ ἐπιδόματα εἰς τοὺς λογιστὰς καὶ πηματοάρχους τὸ δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν ἀπαιτούμενον ποσὸν νὰ διανεμηθῇ εἰς τὰ κατώτερα κλιμᾶκια καὶ οἱ ἐπιδοματοῦχοι νὰ κρατήσουν τὴν ὑπόσχεσιν.

Ὁ κ. Κώστης ἀπαντῶν εἰς τὸν κ. Νοτάρην λέγει ὅτι τὸ ζήτημα τῆς θελτώσεως τῶν κατωτέρων κλιμᾶκων δὲν ἦτο ζήτημα περικοπῆς ἐξ ἄλλων βαθμῶν, διότι ἡ Τράπεζα ἐπεκαλεῖτο ὅτι τὸ αὐτὸ μισθολόγιον διὰ τὰ κατώτερα κλιμᾶκια ἰσχύει καὶ παρὰ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος. Ἐνῶς τὸς τὸ ἐπιδομαλογιστὸν εἶχον ὅπλον διὰ νὰ τὸ διεκδικήσω ἀμέσως καὶ νὰ τὸ ἀξιώσω διότι παρεβιάζετο ἡ ἀρχὴ τῆς ἰσχύος μεταχειρίσεως κατ' ἄμεσον τρόπον, ἐν ἄλλαις λέξει εἶχον εἰς χεῖρας γραμμάτιον, τὴν πληρωμὴν τοῦ ὁποίου ἦτο ἐπιβεβλημένον νὰ ἀξιῶσω.

Ἐξ ἄλλου ἢ πρότασις τοῦ κ. Νοτάρη εἶναι καθαρῶς κοινωνιστικὸς χαρακτήρος, ἐν ᾧ θὰ ἔπρεπε νὰ εἴπῃ ὅτι τὸ ζήτημα τῆς θελτώσεως τῶν κατωτέρων κλιμᾶκων πρέπει

νὰ στηριχθῇ μόνον εἰς τὴν ἔμμεσον παραθῶσιν τῆς ἀρχῆς τῆς ἰσχύος μεταχειρίσεως περὶ τῆς ὁποίας τὸσον ἐκτενῶς ὡμίλησα ἐν τῇ ἐκθέσει τὴν ὁποίαν πρὸ ὀλίγου σὰς ἔκαμα. Μὲ ἄλλα λόγια ἡ ὑποχρέωσις πρὸς χορήγησιν τοῦ ἐπιδοματος λογιζοῦ καὶ τηματάρχου ἦτο STIPULÉE.

Ὁ κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΙΑΣ

Ὁ κ. Χριστοδουλιάς λέγει τὰ ἔξῃ: «Ἡ μομφὴ τὴν ὁποίαν ἐπεχείρησαν ἐνίοι τῶν νεωτέρων Συναδέλφων νὰ ἐπιρρίψουν κατὰ τῆς Δ. Ε. τοῦ Συλλόγου, ὅτι δηθεν δὲν ἐνδιεφέρη ὅσον ἔπρεπε διὰ τὸ μισθολογικὸν ζήτημα τῶν Συναδέλφων τῶν κατωτέρων βαθμῶν, εἶναι κατ' ἐμέ, ἄδικος καὶ ἀπολύτως ἀδικαιολόγητος.

Τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Δ. Ε. τοῦ Συλλόγου διὰ τοὺς Συναδέλφους τῶν κατωτέρων βαθμῶν εἶναι τοιοῦτον, ὥστε εἰς τὸ παρελθόν ἡ Δ. Ε. παρεξηγήθη διὰ τοῦτο ἀπὸ τοὺς Συναδέλφους τῶν ἀνωτέρων βαθμῶν. Διὰ τοῦτο πιστεύω ὅτι ἡ πλειονότης τῶν νεωτέρων Συναδέλφων δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιδοκιμάζῃ τὰς αἰτιάσεις τὰς ὁποίας σήμερον προέβαλλον ἐνίοι τούτων κατὰ τῆς Δ. Ε., διότι θὰ ἦτο ἄδικος καὶ ἐκτὸς πύσεως δικαιολογίας ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι ἡ Δ. Ε. δὲν ἐνδιεφέρθη διὰ τοὺς μισθοὺς τῶν Συναδέλφων τῶν κατωτέρων βαθμῶν. Λέγω δέ, ταῦτα, διότι ὡς μέλος καὶ ἐγὼ τῆς ἐκτελέσεως παρὰ τῆς Συνελεύσεως Ἐπιτροπῆς, παρηκολούθησα τὸν ἀγῶνα τῆς Δ. Ε. κατὰ τὰς τρεῖς τελευταίας ἡμέρας, ὅτε ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου μετ' ἐπιμονῆς καὶ ὑπομονῆς διεξεδύκησε τὸ αἷμα τοῦτο.

Τὸ αἷμα τῆς τακτοποιήσεως τῶν μισθῶν τῶν κατωτέρων βαθμῶν ὑπεστηρίχθη παρὰ πάντων μετὰ τῆς ἐπιβαλλομένης ἐπιμονῆς, διότι τὸ πιστεύομεν ὡς δίκαιον καὶ λογικὸν μετὰ πολλὰς δὲ συζητήσεις ὁ κ. Διοικητὴς μὰς ἐδήλωσεν ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ ἱκανοποιήσῃ τοῦτο ἀμέσως ἀνευ προηγουμένης συγκραταμένης πρὸς τοῦτο καὶ τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, διότι διάφορος μονομερὴς ἐνέργεια τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς θὰ ἦτο δυνατόν νὰ παρεξηγηθῇ παρὰ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐκ τοῦ λόγου τούτου νὰ δυσχερανθοῦν αἱ σχέσεις τῶν δύο Τραπεζῶν, πρῶγμα ὅπερ εἶμαι θέσθαι οὐδεὶς ἐξ ἡμῶν ἐπιθυμεῖ, διότι ὅλοι μας ἐνδιαφερόμεθα διὰ τὴν Τράπεζαν, ἡ εὐημερία τῆς ὁποίας εἶναι καὶ εὐημερία τοῦ Προσώπου.

Ἡ δοθεῖσα ὑπὸ τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπεζῆς κατηγορηματικὴ καὶ πανηγυρικὴ ὑπόσχεσις ὅτι θὰ ἡγηθῇ τῆς προσπάθειας διὰ τὴν ἐν συνεννοήσει μετὰ τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος θελτώσιν τῶν μισθῶν τῶν Συναδέλφων τῶν κατωτέρων βαθμῶν εἶναι ἐπιτυχία ὀδηγοῦσα πρὸς τὴν λύσιν τοῦ καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ ὡς τοιαύτην πρέπει νὰ τὴν δεχθῶμεν πάντες.

Ἡ Συλλογικὴ Σύμβασις μετὰ καὶ τὰς ἀνωτέρω ὑποσχέσεις εἶναι κατ' ὅλα ἄρτια καὶ πρὸς τοῦτο πρέπει νὰ συγχωρῶμεν τὴν Δ. Ε. τοῦ Συλλόγου.

Ὁ κ. Πρόεδρος εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο θεωρεῖ τερατισθεῖσαν τὴν συζήτησιν καὶ ἡ συνέλευσις ἀποφασίζει ὅπως τὴν 8 Δεκεμβρίου καὶ ἀπὸ ὥρας 10η ἕως 17ης γίνῃ ἡ ψηφοφορία εἰς τὸ ἀντιφωματικὸν ἰατρικὸν πρὸς λήσιν ἀποφάσεως ἐπὶ τοῦ θέματος «ἔγκρισις Συλλογικῆς συμβάσεως ἐργασίας». Διευκρινίζεται ὅτι ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ «ΝΑΙ» περιέχεται ἡ ἐξουσιοδότησις τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως πρὸς τὴν Διοικουσαν Ἐπιτροπὴν διὰ τὴν ὑπογραφήν τῆς Συλλογικῆς Συμβάσεως τῶν ὑπαλλήλων τῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς.

Ἡ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ

Ὁὕτω τὴν 8 Δεκεμβρίου διεξήχθη ἡ ψηφοφορία. Ἐληφίσαν ἐν συνόλῳ 1094. Ἐξ αὐτῶν 890 ἐψήφισαν «ΝΑΙ» καὶ 201 «ΟΧΙ», εὐρέθησαν δὲ καὶ 3 ἄκυρα.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΑΣΤΕΓΩΝ

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Συνδέσμου Ἀστέγου προσωπικοῦ Ἑθνικῆς Τραπεζῆς ἐξέδωκε τὴν κατωτέρω ἀνακοίνωσιν:

«Ἐπειδὴ θεωροῦμεν ἀπόλυτα δεδικαιολογημένην τὴν ἀνησυχίαν τῶν συναδέλφων διὰ τὴν καθυστέρησιν τῆς λύσεως τοῦ στεγαστικοῦ ζητήματος, ἀνακοινούμεν εἰς τοὺς ἀστέγους συναδέλφους, ὅτι συνεχίζονται αἱ ἐργασίαι τῆς Ἐπιτροπῆς Στεγασεως ἵνα τεθοῦν αἱ οικονομικαὶ βάσεις καὶ οἱ κανόνες ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ στηριχθῇ ἡ στέγασις, ἔχομεν δὲ τὴν πεποίθησιν, δεδομένων τῶν ἀνεπιφυλάκτως δοθεισῶν ὑποσχέσεων ἑκ μέρους τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπεζῆς, ὅτι μέχρι τέλους τοῦ ἔτους θὰ εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ δώσωμεν πλήρη εἰκόνα τοῦ ἐπιτελεσθέντος ἔργου».

Ἡ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΡΟΔΩΓΩΝ

Ἦρχισαν ἀπὸ τῆς παρελθούσης Δευτέρας αἱ ἐργασίαι τῆς ἐπὶ τῶν προαγωγῶν Ἐπιτροπῆς, διὰ τὴν κρίσιν τῶν συμπληρωσάντων τὴν 1ην Ἰουλίου 1951 τὸν πρὸς προαγωγήν ἢ χορήγησιν προσαυξήσεων ἀπαιτούμενον χρόνον, συμφώνως τῷ ὁργανισμῷ ὑπηρεσίας.

Τῆς Ἐπιτροπῆς μετέχουν ἑκ μέρους τοῦ Συλλόγου, τακτικοὶ οἱ κ.κ. Γ. Κώστης, Παντ. Μετούσης καὶ Νικ. Παπαευθυμίου, ἀναπληρωματικὸς δὲ ὁ κ. Σπ. Βασιλόπουλος.

ΜΕΤΑΤΑΞΕΙΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Ἐγγραφεῖς ἑκ μέρους τοῦ κ. Διοικητοῦ ἡ πράξις μετατάξεως συναδέλφων ἐκ τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ταμιακοῦ Κλάδου εἰς τὸ κύριον προσωπικὸν τοῦ αὐτοῦ Κλάδου. Εἰς αὐτοὺς περιλαμβάνονται εἰσπράκτορες α' τάξεως εἰς ὑποταμίας, καὶ εἰσπράκτορες β' τάξεως εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ βοηθοῦ.

Ἐκ τοῦ ὑπηρετικοῦ κλάδου εἰς τὸ βοηθητικὸν προσωπικὸν τοῦ Ταμιακοῦ κλάδου, κλητήρες α' τάξεως εἰς εἰσπράκτορας α' τάξεως καὶ κλητήρες β' τάξεως εἰς εἰσπράκτορας β' τάξεως. Ἡ σχετικὴ ἐγκύκλιος θὰ κυκλοφορήσῃ ἐντὸς τῶν ἡμερῶν.

Ἡ ΑΥΞΗΣΙΣ ΤΗΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΗΣ ΜΕΡΙΔΟΣ

Κατὰ τὴν 1ην Νοεμβρίου ἔλαβε χώραν ἡ ἑκτακτος Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ Προμηθευτικοῦ καὶ Πιστωτικοῦ (Συν)σμοῦ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Συλλόγου.

Κατὰ ταύτην ἐπεκυρώθη ὁμοφώνως ἡ ἔγκρισις τῆς προηγουμένης Συνελεύσεως διὰ τὴν αὐξήσιν τῆς συνεταίριστικῆς μερίδος εἰς δρχ. 1.000.000.

ΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΜΟΝΙΜΟΠΟΙΗΣΕΩΣ

Τὴν 18ην παρελθόντος μηνὸς ἐγένοντο οἱ διαγωνισμοὶ διὰ τὴν ἱμονιμοποίησιν καὶ μετὰ τὰς τῶν ὑπαλλήλων εἰς τὰς αἰθούσας τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν.

Εἰς τὰς ἐξετάσεις τῶν Ἀθηνῶν μετέσχον 190 συνάδελφοι, εἰς Θεσσαλονικὴν 50, Πάτρας 32, Ἡράκλειον 5 καὶ Ρόδον 7.

Τοὺς διαγωνισθέντας εἰς τὰς Ἀθήνας παρηκολούθησαν ὁ κ. Διοικητὴς ὡς καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Κώστης μετὰ μελῶν τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, τοὺς δὲ τῆς Θεσσαλονικῆς ὁ ἐκεῖ ἀντιπρόσωπος τοῦ Συλλόγου

ΔΕΝ ΘΑ ΕΦΑΡΜΟΣΘΟΥΝ ΑΥΣΤΗΡΩΣ ΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΙΑΤΡΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΟΣ ΔΙΑ ΤΑ ΤΑΜΕΙΑ ΜΑΣ ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ ΕΠΙΨΗΦΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΥΠΟ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Τὸ Ταμεῖον Ὑγείας Προσωπικοῦ Ἑθνικῆς Τραπεζῆς ἐκοινοποίησε πρὸς ἅπαντα τὰ καταστήματα τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τὴν κατωτέρω ἐγκύκλιον τοῦ ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας διαβίβασθεῖσαν πρὸς τὰ ὑγειονομικὰ κέντρα τοῦ Κράτους, δι' ἧς συνιστᾶται ἡ μὴ αὐστηρὰ ἐφαρμογὴ τοῦ Α. Ν. 1843)1951 ὅσον ἀφορᾷ τὰ ταμεῖα ὑγείας τῶν Τραπεζῶν. Ἡ ἐγκύκλιος ἔχει οὕτως:

Ἡ ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου

«Πρὸς τὰ Ὑγειονομικὰ Κέντρα τοῦ Κράτους

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 75805 ἐ. ἐ. ἡμετέρας ἐγκυκλίου, ἐπεστήσαμεν τὴν προσοχὴν ὑμῶν ἐπὶ τῆς ἀνάγκης ὅπως μὴ ἐπιδειχθῇ σπουδὴ κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν ἐπιμέλῃων τῶν διατάξεων τοῦ νεοῦ ὑπ' ἀριθ. 1843)51 Α. Νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1565)39 Ἀν. Νόμου κλπ.» καθ' ὅσον αὐταὶ ἀφορῶσι τὸν ἱατρικὸν προσωπικὸν τῶν Ταμείων Ὑγείας Τραπεζῶν, τοῦτο δὲ μέχρις οὗ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἐπιψήφισις αὐτοῦ ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Παρατηρήθη ἐν τούτοις ὅτι, παρὰ τὰς διὰ τῆς ἀνωτέρω ἐγκυκλίου γενομένας συστάσεις, ἔνια Ὑγειονομικὰ Κέντρα καὶ ἱατρικοὶ Σύλλογοι ἐπέδειξαν ἀδικαιολόγητον σπουδὴν περὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐν λόγῳ διατάξεων τοῦ νέου νόμου καὶ ἐκ τούτου ἐδημιουργήθησαν προστριβαὶ καὶ παράπονα ἐκ μέρους τῶν ἐνδιαφερομένων.

Ἐπειδὴ, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰδικώτερον τὸ ἱατρικὸν προσωπικὸν τῶν Ταμείων Ὑγείας τῶν τριῶν μεγάλων Τραπεζῶν, συνεφωνήθη προφορικῶς μεταξύ τῶν Διοικήσεων τῶν Κεντρικῶν ἱατρικῶν Συλλόγων καὶ τῶν ἐνταῦθα ἐκπροσώπων τῶν Ταμείων Ὑγείας Τραπεζῶν, περὶ ἀποφυγῆς τῆς αὐστηρᾶς ἐφαρμογῆς τῶν ἀρθρῶν 2, 5 καὶ 8 τοῦ Νόμου, ἅτινα ἀφορῶσι τὴν ρύθμισιν τῆς ἱατρικῆς ἀμοιβῆς καὶ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς πολυθεσίας, παρακαλοῦμεν ὅπως, δυνάμει τῆς παρούσης, ἐπαναλάβῃτε καὶ αὐθις τὰς δευτέρας συστάσεις τὸσον πρὸς τὰς Διοικήσεις τῶν ἐν τῇ ἑδρᾷ ὑμῶν ἱατρικῶν Συλλόγων, ὅσον καὶ πρὸς τὰς Διοικήσεις τῶν Ταμείων Ὑγείας τῶν Τραπεζῶν Ἑλλάδος, Ἀγροτικῆς καὶ Ἑθνικῆς, ἵνα ἀποσχωσὶ πάσης ἐνεργείας δυναμένης νὰ δημιουργήσῃ προστριβὰς.

ΤΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Ἐπανεπιλημμένως ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου ἐπεσκέφθη τὸν κ. Διοικητὴν καὶ ἐζήτησε τὴν ἐπίλυσιν τῶν ἐκκρεμούντων εἰσέτι ζητημάτων τοῦ Προσωπικοῦ.

Δυστυχῶς, παρὰ τὰς ἐπανεπιλημμένας δηλώσεις τῆς Διοικήσεως περὶ ἐπιλύσεως τῶν δὲν εἶδομεν ἀκόμη τὴν πραγματοποιήσιν τῶν.

μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων, μέχρι τῆς ἐπιψήφσεως τοῦ ἐν λόγῳ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου, δὲν θέλομεν καταθέσει πρὸς τοῦτο κατὰ τὴν παρούσαν σύνοδον τῆς Βουλῆς. Ὁ Ὑπουργὸς Φ. ΖΑΪΜΗΣ».

Βάσει τῆς ἀνωτέρω ἐγκυκλίου τοῦ Ταμεῖον Ὑγείας συνιστᾶ ὅπως, εἰς περίπτωσιν ἐμμονῆς ἱατροῦ τοῦ Τ.Υ.Π.Ε.Τ. ἢ διευθυντοῦ καὶ ὑγειονομικοῦ κέντρου τοῦ Κράτους ἢ ἱατρικοῦ Συλλόγου, διὰ τὴν αὐστηρὰν ἐφαρμογὴν τοῦ Α. Ν. 1843)51, περὶ ἱατρικοῦ Κώδικος, πρὶν ἢ ἀποφανθῇ ἐπ' αὐτοῦ ἡ Βουλὴ, γνωρίσῃτε τοῦτο ἀμέσως εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ Τ.Υ.Π.Ε.Τ.

ΤΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ

ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ

ΕΔΙΚΑΙΩΘΗ Η ΠΡΟΣΦΥΓΗ ΜΑΣ

Διὰ δημοσιευθείσης ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ἡκυρώθη ἡ ἐκδοθεῖσα πρὸ μηνῶν ὑπὸ τοῦ τότε ὑπουργοῦ τῆς Ἐργασίας ἀπόφασις, δι' ἧς ἐγένετο ἀνασύνθεσις τῶν συμβουλίων τῶν κλαδικῶν ἀσφαλιστικῶν ὁργανισμῶν ἀντικατασταθέντων τῶν μελῶν αὐτῶν δι' ἄλλων.

Τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας ἔκρινεν ὅτι ὁ ἀναγκαστικὸς Νόμος 1778) 1951 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ ἐποπτείας ἐλέγχου καὶ διοικήσεως τῶν ὁργανισμῶν κοινωνικῆς ἀσφάλσεως ἀρμοδιότητος ὑπουργείου Ἐργασίας», ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου ἐξεδόθη ἡ ἀνωτέρω ὑπουργικὴ ἀπόφασις, εἶναι ἀντισυνταγματικὸς, καθ' ὅσον οὐδεμία ἀπρόβλεπτος καὶ κατεπείγουσα ἀνάγκη ἐκδόσεώς του ὑπῆρχεν.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ἐξεδόθη κατόπιν προσφυγῆς τῶν Συλλόγων τῶν ὑπαλλήλων τῶν Τραπεζῶν Ἑλλάδος καὶ Ἑθνικῆς.

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΟΙΚΗΣΙΝ ΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ

Δι' ἐγγράφου τοῦ συλλόγου μας πρὸς τὴν Γενικὴν Συνομοσπονδίαν Ἐργατῶν Ἑλλάδος προτείνονται οἱ νέοι ἀντιπρόσωποί μας παρὰ τῷ Διοικητικῷ Συμβουλίῳ τοῦ Ταμεῖου Συντάξεων ὑπαλλήλων τῶν Τραπεζῶν Ἑλλάδος, Ἑθνικῆς καὶ Κτηματικῆς. Οὕτω ὡς τακτικὰ μέλη προτείνονται οἱ κ. κ. Γ. Κώστης, Σπ. Βασιλόπουλος, Κ. Μπουγιατιώτης, Χαρ. Πετρουλάκης καὶ Στ. Ζαχαριάς. Ἀναπληρωματικὰ οἱ κ. κ. Δ. Δημεκωστούλας, Εὐά. Θωμόπουλος, Δ. Τσακίργιου, Ὁρ. Παπαδόπουλος καὶ Δ. Παπαϊωάννου.

Ἡ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΕΠΕΣΚΕΦΘΗ ΤΑ ΠΡΑΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΣΥΝΕΣΜΟΥ

Ὁ κ. Διοικητὴς ἐπεσκέφθη τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα τὸ Πρατήριον Ὑφασμάτων.

Ἐπίσης ὁ Ὑποδιοικητὴς κ. Γουναράκης ἐπεσκέφθη τὰ ἐν Ἀθήναις καὶ Φιλοθέῃ Πρατήρια.

Τόσον ὁ κ. Διοικητὴς, ὅσον καὶ ὁ κ. Ὑποδιοικητὴς ἀπεκόμισαν, καθ' ἃ πληροφορούμεθα, ἀρίστους ἐντυπώσεις.